ECLI:LV:RAT:2020:1124.11087030018.23.S

Krimināllieta Nr.11087030018
Lietvedības Nr.KA04-0131-20/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 24. novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Aina Nicmane,
tiesnese Diāna Dumbre,
tiesnese Signe Kalniņa,
piedaloties prokurorei Signei Dombrovskai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas saistībā ar Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras virsprokurora p.i. Anetes Buntes iesniegto apelācijas protestu un apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāves Zaigas Krūmiņas (tagad Buklovskas) iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.maija spriedumu nospriests turpmāk minētais.

/pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam, daļēji pievienots sods, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 12.aprīļa spriedumu, un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 5 (pieciem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu un piespiedu darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, soda termiņā ieskaitīts pilnībā izciestais brīvības atņemšanas sods 11 (vienpadsmit) mēneši 11 (vienpadsmit) dienas un daļēji izciestā probācijas uzraudzība, kas 2018.gada 16.martā ir 6 (seši) mēneši, īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadītais laiks no 2016.gada 18.augusta līdz 2016.gada 19.augustam, kas atbilst 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundām, pēc Rīgas rajona tiesas 2018.gada 12.aprīļa sprieduma un šajā lietā īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadītais laiks no 2018.gada 19.marta līdz 20.martam un apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 21.marta līdz 2019.gada 8.maijam.

Soda izciešana skaitīta no 2019.gada 8.maija.

Drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz soda izciešanai vai sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta otro[1] daļu sods – piespiedu darbs – izpildāms patstāvīgi.

Piedzīti no /pers. A/ par labu valstij procesuālie izdevumi 1295 EUR (viens tūkstotis divi simti deviņdesmit pieci *euro*) – aizstāvja darba samaksa.

Piedzīti no /pers. A/ par labu valstij procesuālie izdevumi 42,35 EUR (četrdesmit divi *euro*, 35 centi) par Tiesu administrācijas nodrošinātā angļu valodas tulka pakalpojumiem lieciniekam tiesas procesa gaitā.

Piedzīti no /pers. A/ par labu valstij procesuālie izdevumi 73,86 EUR (septiņdesmit trīs *euro*, 86 centi) par Kriminālistikas pārvaldes veikto ekspertīzi.

Cietušo pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmierinātas.

Piedzīta no /pers. A/ par labu cietušajai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Look at Riga" materiālā kaitējuma kompensācija 2145,88 EUR (divi tūkstoši simt četrdesmit pieci *euro*, 88 centi).

Piedzīta no /pers. A/ par labu cietušajam /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensācija 380 EUR (trīs simti astoņdesmit *euro*).

Noteikts termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu atlīdzību – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

/pers. B/ atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un attaisnots.

Drošības līdzeklis – apcietinājums – atcelts un /pers. B/ atbrīvots nekavējoties pēc sprieduma pasludināšanas.

Samaksa par /pers. B/ nodrošināto advokātu segta no valsts līdzekļiem.

Kriminālprocesu nolemts sadalīt, nosūtīt lietu nepierādītajā daļā prokuratūrai.

Izlemta rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem (lietas 3.sējuma 209. – 212., 241. – 264.lapa).

[2] Pirmās instances tiesa konstatēja turpmāk minēto.

[2.1] /pers. A/ un tiesas izmeklēšanā nenoskaidrota persona izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā šādos apstākļos.

Pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2018.gada 19.marta plkst.6.15 /pers. A/ un tiesas izmeklēšanā nenoskaidrota persona vienojās par zādzības izdarīšanu, iekļūstot telpā /adrese/. Realizējot kopīgo noziedzīgo nodomu, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, darbojoties saskaņoti vienota mērķa sasniegšanā, mantkārīgu tieksmju vadīti, 2018.gada 19.martā ap plkst.6.15 /pers. A/ un tiesas izmeklēšanā nenoskaidrota persona devās uz SIA „Look at Riga" ofisa telpām /adrese/, kur, būdami pārliecināti, ka viņu darbības neviens nenovēro, ar

metāla lauzni atspieda ofisa ieejas durvis, iekļuva ofisa telpā un slepeni no tās nozaga SIA „Look at Riga" piederošo bezvadu klaviatūru „Apple" 60 EUR vērtībā, datoru „IMac AI312" 1500 EUR vērtībā, HDD cieto disku „VVD VVD Elements" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Seagate GoFlex Satelite" 120 UR vērtībā, divus HDD cietos diskus „WD My Passport Ultra", katrs 120 EUR vērtībā, par kopējo summu 240 EUR, HDD cieto disku „Gdrive mobile USB" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Transcend" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Maxtor" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Seagate" 120 EUR vērtībā, monitoru „LG LG34UM95" 700 EUR vērtībā, video kameru „JVC" ar objektīvu 1500 EUR vērtībā, giroskūteri tumši pelēkā krāsā 300 EUR, pelēkas krāsas ZIB atmiņu 256 GB 80 EUR vērtībā, baltas krāsas rūteri „TP Link" 12 EUR vērtībā, 17 (septiņpadsmit) video kasetes „DV" katra 3 EUR vērtībā, par kopējo summu 51 EUR, maisiņu „Corsair" bez materiālās vērtības, kurā atradās 3 (trīs) pagarinātāji bez materiālās vērtības, kā arī nozaga /pers. C/ piederošo Budas statueti 20 EUR vērtībā, melnas krāsas somu „North kiteboarding" 200 EUR vērtībā, kurā atradās garantijas karte un čeks bez vērtības, zemūdens datora konsole ar kompasu un spiediena mērītāju „Sunto Vipers" 450 EUR vērtībā, melnas ar sarkanu krāsā pleznas „Aqua lung" 150 EUR vērtībā, 2 (divas) zemūdens maskas, katra 70 EUR vērtībā, par kopējo summu 140 EUR, viena melna maska „Freediving" 70 EUR vērtībā, caurspīdīgu kastīti ar niršanas masku „Aqua lung" 70 EUR vērtībā, 2 (divus) zemūdens lukturus, katrs 60 EUR vērtībā, par kopējo summu 120 EUR, elpošanas regulatora komplektu „Scuba pro" 300 EUR vērtībā, garo hidro kostīmu „Bali" 150 EUR vērtībā, 2 (divus) īsos hidro tērpus, katrs 50 EUR vērtībā, par kopējo summu 100 EUR, cimdus „Beuchat" 30 EUR vērtībā, cimdus „Aqua lung" 15 EUR vērtībā, video kameras ietvaru „Go pro" ar pārveidotāju 150 EUR vērtībā, 11 stiprinājumiem bez vērtības, stiprinājumu virvēm bez vērtības, 14skrūvēm bez vērtības, zemūdens zābakus 60 EUR vērtībā, melnas krāsas auduma futlāri „Suunto" bez materiālās vērtības, auduma maisiņu ar uzrakstu www.laborunion.de bez materiālās vērtības, kurā atradās pieci pagarinātāji bez materiālās vērtības, stiprinājumus melnā krāsā bez materiālās vērtības, kladi ar uzrakstu „Instuction manual Vyper Suunto drive computers" bez materiālās vērtības, shēmu ar uzrakstu „Modes un operators" bez materiālās vērtības.

Pēc kā /pers. A/ un tiesas izmeklēšanā nenoskaidrota persona no SIA „Look at Riga" ofisa telpas nolaupītās mantas iznesa un no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

/pers. A/ un tiesas izmeklēšanā nenoskaidrota persona nolaupīja SIA „Look at Riga" piederošo mantu par kopējo summu 5163 EUR, un /pers. C/ piederošo mantu par kopējo summu 2025 EUR, t.i., izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka ar savām darbībām /pers. A/ un tiesas izmeklēšanā nenoskaidrota persona izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

[2.2] Pirmās instances tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta otro daļu /pers. B/ atzina par nevainīgu un attaisnoja pret viņu celtajā apsūdzībā par to, ka viņš kopā ar /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā šādos apstākļos.

Pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2018.gada 19.marta plkst.6.15 /pers. A/ un /pers. B/ vienojās par zādzības izdarīšanu, iekļūstot telpā /adrese/. Realizējot kopīgo noziedzīgo nodomu, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, darbojoties saskaņoti vienota mērķa sasniegšanā, mantkārīgu tieksmju vadīti, 2018.gada 19.martā ap plkst.6.15 /pers. A/ un /pers. B/ devās uz SIA „Look at Riga" ofisa telpām /adrese/, kur, būdami pārliecināti, ka viņu darbības neviens nenovēro, ar metāla lauzni atspieda ofisa ieejas durvis, iekļuva ofisa telpā un slepeni no tās nozaga SIA „Look at Riga" piederošo bezvadu klaviatūru „Apple" 60 EUR vērtībā, datoru „IMac AI312" 1500 EUR vērtībā, HDD cieto disku „VVD VVD Elements" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Seagate GoFlex Satelite"120 EUR vērtībā, divus HDD cietos diskus „WD My Passport Ultra", katrs 120 EUR vērtībā, par kopējo summu 240EUR, HDD cieto disku „Gdrive mobile USB" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Transcend" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Maxtor" 120 EUR vērtībā, HDD cieto disku „Seagate" 120 EUR vērtībā, monitoru „LG LG34UM95" 700 EUR vērtībā, video kameru „JVC" ar objektīvu 1500 EUR vērtībā, giroskūteri tumši pelēkā krāsā 300 EUR, pelēkas krāsas ZIB atmiņu 256 GB 80 EUR vērtībā, baltas krāsas rūteri „TP Link" 12 EUR vērtībā, 17 (septiņpadsmit) video kasetes „DV" katra 3 EUR vērtībā, par kopējo summu 51 EUR, maisiņu „Corsair" bez materiālās vērtības, kurā atradās 3 (trīs) pagarinātāji bez materiālās vērtības, kā arī nozaga /pers. C/ piederošo Budas statueti 20 EUR vērtībā, melnas krāsas somu „North kiteboarding" 200 EUR vērtībā, kurā atradās garantijas karte un čeks bez vērtības, zemūdens datora konsole ar kompasu un spiediena mērītāju „Sunto Vipers" 450 EUR vērtībā, melnas ar sarkanu krāsā pleznas „Aqua lung" 150 EUR vērtībā, 2 (divas) zemūdens maskas, katra 70 EUR vērtībā, par kopējo summu 140 EUR viena, melna maska „Freediving" 70 EUR vērtībā, caurspīdīgu kastīti ar niršanas masku „Aqua lung" 70 EUR vērtībā, 2 (divus) zemūdens lukturus, katrs 60 EUR vērtībā, par kopējo summu 120 EUR, elpošanas regulatora komplektu „Scuba pro" 300 EUR vērtībā, garo hidro kostīmu „Bali" 150 EUR vērtībā, 2 (divus) īsos hidro tērpus, katrs 50 EUR vērtībā, par kopējo summu 100 EUR, cimdus „Beuchat" 30EUR vērtībā, cimdus „Aqua lung" 15 EUR vērtībā, video kameras ietvaru „Go pro" ar pārveidotāju 150 EUR vērtībā, 11 stiprinājumiem bez vērtības, stiprinājumu virvēm bez vērtības, 14 skrūvēm bez vērtības, zemūdens zābakus 60 EUR vērtībā, melnas krāsas auduma futlāri „Suunto" bez materiālās vērtības, auduma maisiņu ar uzrakstu www.laborunion.de bez materiālās vērtības, kurā atradās pieci pagarinātāji bez materiālās vērtības, stiprinājumus melnā krāsā bez materiālās vērtības, kladi ar uzrakstu „Instuction manual Vyper Suunto drive computers" bez materiālās vērtības, shēmu ar uzrakstu „Modes un operators" bez materiālās vērtības. Pēc kā /pers. A/ un /pers. B/ no SIA „Look at Riga" ofisa telpas nolaupītās mantas iznesa un no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

/pers. A/ un /pers. B/ nolaupīja SIA „Look at Riga" piederošo mantu par kopējo summu 5163 EUR, un /pers. C/ piederošo mantu par kopējo summu 2025 EUR, t.i., izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā.

Apsūdzībā norādīts, ka ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā (lietas 3.sējuma 209. – 212., 241. – 264.lapa).

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniedza Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras virsprokurora p.i. Anete Bunte, jo spriedumu uzskata par nelikumīgu, tādu kas taisīts objektīvi un vispusīgi neizvērtējot pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā (lietas 4.sējuma 1. – 5.lapa).

Protesta iesniedzēja vērtē spriedumā norādīto un pierādījumus, citē normatīvo regulējumu, judikatūrā izteiktās atziņas un lūdz:

- atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. B/ attaisnošanu, taisot šajā daļā jaunu spriedumu;

- /pers. B/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas;

- atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. A/ noteikto galīgo sodu un soda izciešanā ieskaitāmo laiku, nosakot, ka soda izciešanā ieskaitāms tikai šajā krimināllietā aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 19.marta līdz 2019.gada 8.maijam un soda izciešanas laiku no 2019.gada 8.maija līdz apelācijas instances sprieduma taisīšanas brīdim;

- pieņemt blakus lēmumu pret /pers. D/ par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā un nosūtīt to izmeklēšanas iestādei pēc teritoriālās piekritības;

- pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Zaiga Krūmiņa (tagad Zaiga Buklovska), lūdzot

atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajam noteikto sodu, taisot šajā daļā jaunu nolēmumu un nosakot /pers. A/ sodu piespiedu darba veidā (lietas 4.sējuma 15. – 17.lapa).

Sūdzības iesniedzēja citē normatīvo regulējumu, pirmās instances tiesas spriedumu un norāda turpmāk minēto.

Apsūdzētais atzina savu vainu un izdarīto nožēloja, taču tiesa nekonstatēja atbildību mīkstinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmo daļu. Uzskata, ka vainas atzīšana un nožēlas izdarīšana saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu ir atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli.

Nepiekrīt tiesas motivācijai, ka apsūdzētajam nav nosakāms alternatīvais soda veids – naudas sods –, izvērtējot apsūdzētā iespējas to izciest, bet sods piespiedu darbs nesasniegšot soda mērķi, jo apsūdzētais atkārtoti izdarījis noziedzīgu nodarījumu.

Krimināllikuma 41.panta trešā daļa regulē naudas soda kā papildsoda piemērošanu. Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcija paredz vairākus alternatīvus soda veidus. Tiesa nav vērtējusi /pers. A/ mantisko stāvokli un iespēju nekavējoties samaksāt naudas sodu saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta ceturto daļu.

Tiesa nav devusi vērtējumu un nav norādījusi kādēļ nevar tikt piemērots sods piespiedu darba veidā saskaņā ar Krimināllikuma 40.pantu. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka /pers. A/ ir darbspējīgā vecumā un viņa aizgādībā ir divi nepilngadīgi bērni.

Tiesa nav ņēmusi vērā Krimināllikuma 46.pantā noteiktos soda noteikšanas vispārīgos principus un ņemot vērā, ka apsūdzētais atzina savu vainu un izdarīto nožēloja viņam sods nosakāms piespiedu darba veidā.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību ar papildinājumiem iesniedza apsūdzētais /pers. A/, norādot, ka nepiekrīt piedzītajai materiālā kaitējuma kompensācijai, kā arī uzskata, ka piespriestais sods ir pārāk bargs, lūdz samazināt sodu un galīgo sodu (lietas 4.sējuma 19., 83., 85.lapa).

Apelācijas instances tiesā būs nepieciešams valsts nodrošinātais aizstāvis.

[6] Apelācijas instances tiesas sēdē, pēc prokurores lūguma uzaicināts un nopratināts liecinieks /pers. E/, kurš liecināja, ka apsūdzētais /pers. A/ nav radinieks, bet ir pazīstams, jo atceras, ka veda viņu.

Savas liecības sniegtās pirmās instances tiesā neatceras. Vienu reizi veda /pers. A/ vienu pašu, bet kaut kāda citā reizē veda /pers. A/ ar vēl vienu citu personu. No kurienes uz kurieni veda vairs neatceras, bet tas ir fiksēts iepriekš sniegtajās liecībās, kuras uztur. Liecības par šim abām personām sniedza gan policijā, gan tiesā. Bija uzrādītas arī fotogrāfijas un video ieraksts, bet video ierakstā nevarēja neko īsti saskatīt. Neatceras cik reizes viņam tika uzrādītas personu fotogrāfijas (lietas 5.sējuma 8. – 10.lapa).

[6.1] Apelācijas instances tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu, nolasītas /pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības lietas 1.sējuma 87.lapā.

2018.gada 22.martā /pers. E/ liecināja, ka apstiprina savas iepriekšējās liecības un papildināja, ka strādāja SIA "BM alfa" par "Panda taxi" taksometra vadītāju. 2018.gada 14.martā plkst.23.56 saņēma izsaukumu uz /adrese/, kur viņu gaidīja klients redzamā reibuma stāvoklī ar viskija un kolas pudeli. Ar šo klientu brauca uz Iļģuciemu, kur atrodas Buļļu aplis, kur klients izgāja no automašīnas, kā klients paskaidroja viņam jāsatiekas ar kādu personu. Pēc kā viņš aizgāja un pēc 10 minūtēm atgriezās. Pēc kā ar šo klientu brauca uz adresi Lielirbes un Ventspils ielas krustojumā, kur klients izgāja un pēc 10 – 15 minūtēm atgriezās atpakaļ ar 3 čemodāniem, kas līdzīgi instrumentu čemodāniem. Klients paskaidroja, ka čemodāni ir no viņa darba. Kur tieši paņēma šos čemodānus neredzēja. Pēc tam devās uz Daugavgrīvas ielu, kur atrodas degvielas uzpildes stacija "Neste", kur klients izkāpa un atpakaļ iekāpa ar portatīvo datoru "Apple" pēc kā viņi aizbrauca uz adresi Piņķi, Rīgas ielā, kur klients kopā ar savām mantām izkāpa no automašīnas. 2018.gada 19.martā sāka strādāt plkst.11.00, ap plkst.15.08 bija izsaukums uz /adrese/, kurā viņu sagaidīja iepriekš minētais klients, kurš bija kopā ar vīrieti, viņiem bija tumšas somas. Viņi aizbrauca uz Vienības gatvi. Vīrietis, kurš bija kopā ar klientu, aizgāja kopā uz 15 minūtēm, pēc kā viņš atgriezās un viņi aizbrauca uz Avotu ielu. Minētajā adresē izkāpa vīrietis, kurš bija kopā ar klientu, un aizgāja prom. Pēc tam viņi stāvēja minētajā adresē, kur vēlāk atnāca vīrietis, ar kuru klients aizgāja viņam (/pers. E/) nezināmā virzienā. Līdzi paņemot vienu no somām, no kuras bija redzams dators "Apple". Pēc tam klients atgriezās un lūdza viņu aizvest uz Imantu, Kurzemes prospektu. Klients izkāpa pie veikala "Maxima", kopā ar somu, kur viņš aizgāja nezina. Nopratināšanas laikā viņam tika uzrādīts video ieraksts, kurā ir redzami divi vīrieši, kuri vēlāk ir redzamai ar divām lielām somām. Viens no vīriešiem, kas video ierakstā bija ģērbies zilā jakā un sporta apavos ir klients par kuru iepriekš sniedza liecības, bet otrs vīrietis ir persona, kura bija kopā ar klientu un tika izlaists uz Avotu ielas. Vīrietis, kurš bija kopā ar klientu bija 165 -170 cm garš, normālas miesas būves, mati nebija redzami, jo bija cepure, apaļīga seja, viņu nevarēs atpazīt. Vairs neko par šo faktu liecināt nevar (lietas 1.sējuma 87.lapa).

[6.1.1] Apelācijas instances tiesā nolasītās liecības (lietas 1.sējuma 87.lapa) liecinieks /pers. E/ apstiprināja (lietas 5.sējuma 9.lapa).

[6.2] Apelācijas instances tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu, nolasītas /pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības lietas 1.sējuma 88.lapā.

2018.gada 22.martā lieciniekam /pers. E/ uzrādītas 3 fotogrāfijas, liecinieks liecināja, ka atpazina personu Nr.2, kā personu, par kuru liecināja, proti, tas ir vīrietis, kas bija kopā ar klientu, kuru veda no Piņķiem, Babītes novads, kurš bija ar divām somām. Vīrieti atpazina vizuāli pēc sejas. Iepriekš, sniedzot liecības, norādīja, ka nevarēs atpazīt minēto vīrieti, jo bija satraukts un nebija pārliecināts, ka to varēs izdarīt. Bet tagad ir pārliecināts, ka spēj vīrieti atpazīt gan pēc video ieraksta, gan fotogrāfijām. No policijas darbiniekiem uzzināja, ka minētais vīrietis ir /pers. B/ (lietas 1.sējuma 88.lapa).

[6.2.1] Apelācijas instances tiesā nolasītās liecības (lietas 1.sējuma 88.lapa) /pers. E/ apstiprināja, kā arī apstiprināja, ka paraksts protokolā ir viņa (lietas 5.sējuma 9.lapa).

[6.3] Apelācijas instances tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu, nolasītas /pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības lietas 1.sējuma 90.lapā.

2018.gada 5.jūnijā liecinieks /pers. E/ liecināja, ka vēlas precizēt, ka klientu, par kuru iepriekš sniedza liecības 2018.gada 22.martā, proti klientu, kurš 2018.gada 19.martā izsauca taksometru uz adresi /adrese A/ un kuru vēlāk atpazina uzrādītajā video ierakstā varēs atpazīt pēc fotogrāfijām, kā arī dzīvē, jo šo personu ir redzējis un vairākkārt kontaktējies ar viņu, kā arī ir ļoti laba atmiņa uz sejām. Vīrietim ir aptuveni 27 gadi, augums 180 – 185 cm, sportiskās miesas būves. Kā arī ir pilnīgi pārliecināts, ka nevarēja sajaukt ar citu personu, kuru 2018.gada 22.martā atpazina pēc fotogrāfijām, kurš bija kopā ar klientu, un kurš arī bija redzams video ierakstā, jo šim vīrietim bija ļoti izteikta seja, kuru ļoti labi iegaumēja.

19.martā klientam bija divas somas tumšā krāsā. Viena soma bija tumšā krāsā, aprakstīt nevarēs, parasta sporta soma, klients teica, ka somā atrodas ūdenslīdēja, soma bija aizvērta. Otra soma arī bija tumšas krāsas pusaizvērtā stāvoklī, bija redzama datora kāja ar "Apple" zīmolu, to somu arī aprakstīt nevar.

19.martā saņēma pasūtījumu no dispečera, cik atceras pasūtījums bija uz adresi /adrese A/, klients bija kopā ar vīrieti, kuru jau agrāk atpazina pēc fotogrāfijām, bet norādīt, ka klientam bija tieši tās somas, kas ir redzams video ierakstā nevar, jo pēc videoieraksta kvalitātes nevar pateikt kādas tieši bija somas. Brauciena laikā radās aizdomas, ka vīrieši iespējams izdarīja kaut ko pretlikumīgu, jo vīrieši runāja, ja būs policija blakus, viņi atšaudīsies No viņa vārdiem pierakstīts pareizi (lietas 1.sējuma 90.lapa).

[6.3.1] Apelācijas instances tiesā nolasītās liecības (lietas 1.sējuma 90.lapa) /pers. E/ apstiprināja (lietas 5.sējuma 9.lapa).

[6.4] Apelācijas instances tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta otro punktu, nolasītas /pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtās

liecības lietas 1.sējuma 91.lapā.

2018.gada 5.jūnijā protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai, kurā /pers. E/ uzrādītas 3 fotogrāfijas un liecinieks /pers. E/ norādīja uz fotogrāfiju Nr.2 un liecināja, ka foto Nr.2 redzams vīrietis, par kuru iepriekš sniedza liecības. Attēlā Nr.2 redzamo vīrieti atpazīst, kā klientu, kuru 2018.gada 19.martā paņēma no adreses /adrese B/ kopā ar vēl vienu vīrieti, kuru vēlāk atpazina. Vīrieti atpazinis vizuāli pēc sejas. No policijas darbiniekiem uzzināja, ka vīrieti sauc /pers. A/ (lietas 1.sējuma 91.lapa).

[6.4.1] Apelācijas instances tiesā nolasītās liecības (lietas 1.sējuma 91.lapa) /pers. E/ apstiprināja (lietas 5.sējuma 9.lapa).

[6.5] Pēc liecību nolasīšanas liecinieks /pers. E/ apstiprināja, ka viņam ir laba atmiņa uz sejām. Šodien vizuāli atceras, kā izskatījās tā persona, kas bija kopā ar klientu. Tas izskatījās tā, kā ir uzradītajā fotogrāfijā. Domā, ka zālē sēdošā persona, nav tā pati persona, kas ir fotogrāfijā. Tā domā, jo persona izskatās savādāk nekā tā persona, kas ir bildē. Šobrīd mēģina pieturēties pie tām liecībām, kuras sniedza tiesā iepriekš, iepriekšējā tiesā liecināja, ka šis cilvēks ir savādāks. Atšķirības ir tādas, ka zālē sēdošais ir jaunāks un labāk izskatās. Iepriekš tiesā liecināja, ka šī otra persona izskatās tā it kā lietotu narkotiskās vielas (lietas 5.sējuma 9.lapa).

[6.6] Apelācijas instances tiesā lieciniekam /pers. E/ uzrādītas prokurores iesniegtās fotogrāfijas lietas 4.sējuma 234.lapā (aploksnē), kurās redzams /pers. B/ aizturēšanas dienā.

[6.6.1] Pēc fotogrāfiju uzrādīšanas liecinieks /pers. E/ liecināja, ka nevar atbildēt vai fotogrāfijās redzamā persona ir tā pati, kas bija taksometrā, persona ir līdzīga, bet konkrēti nevar atbildēt, jo nav šobrīd pārliecināts, jo neatceras. Līdzīgs pēc rases. Ir līdzīgs, bet 100 % nevar apgalvot, jo ir pagājis laiks.

[6.7] Apelācijas instances tiesā liecinieks /pers. E/, atbildot uz jautājumiem liecināja turpmāk minēto.

Viņš policijā bija divas reizes, starp tām divām reizēm, šo atpazīstamo personu (/pers. B/) nesatika. /pers. B/ trepēs, kā liecināja policijas darbiniece, un nezvanīja policijai. To dienu labi atceras, brauca sniegt liecības, un kad liecības jau bija sniegtas un viņš bija aizbraucis, zvanīja policijas inspektors un teica – vai nevar atbraukt vēlreiz, bet tikai, lai neejot iekšā, bet piezvanot, kad piebrauks pie Gogoļa ielas 7. Viņš aizbrauca uz Gogoļa ielu 7, policists iznāca ārā un teica, lai ejot iekšā atpazīst vienu personu, tikai neko nesakot. Viņš kopā ar policistu iegāja iekšā pirmajā telpā un pa labi bija restes (aizturēšanas izolators) un tur bija dūšīgs baltais vīrietis pavisam ne uz to pusi. Aizgāja garām neko neteica, kad izgāja ārā policijas darbinieks prasīja vai tā ir tā persona, atbildēja, ka galīgi nē. Tad Facebookā un citās datubāzes meklēja un skatījās personas un tad ieraudzīja bildi starp visām citām, un teica, ka tas ir tas cilvēks. Tad policijas darbinieki atbildēja, ka persona pirms stundas bija pie viņiem iecirknī un personu ir pratinājuši.

Kāpņu telpā neviena persona nebija. Neatceras, kurā pratināšanas reizē tas bija. Noliedz, ka ir zvanījis policijas darbiniekiem, ka satika šo personu policijas iecirknī, jo policijai nezvanīja.

Apsūdzētais/pers. B/ ir līdzīgs tai personai, kuru veda ar taksometru kopā ar klientu. Uzrādīšanā Facebookā bija daudz cilvēku, simtiem cilvēku. Facebookā norādīja uz to personu, kuru atpazina. Nezina, ka Facebooka profilā /pers. B/ nav nevienas fotogrāfijas. Policija Facebookā rādīja vienkārši bildes, ieraudzīja to personu, par kuru liecināja.

Šobrīd nevar atbildēt vai /pers. B/, kas ir tiesas zālē, bija starp tām divām personām, kas bija taksometrā par kurām liecināja.

Neatceras, kurā no nopratināšanas reizēm policija lūdza atbraukt atkārtoti. Personu sākumā ieraudzīja Facebookā, tad policija atrada tās personas pases bildi un ielika starp citām bildēm, un tad arī sastādīja atpazīšanas protokolu. To pats redzēja, jo bija klāt. Facebookā bija dažādu tautību pārstāvji. Atpazīšana notika pēc fotogrāfijām. /pers. B/ dzīvē redzēja tika tiesas sēdē (lietas 5.sējuma 8. – 10.lapa).

[7] Apelācijas instances tiesas sēdē, pēc apsūdzētā /pers. A/ lūguma uzaicināta un nopratināta lieciniece /pers. F/, kura liecināja, ka ar apsūdzēto /pers. A/ viņai ir kopīgi bērni, taču liecības vēlas sniegt, otru apsūdzēto nepazīst. Tajā rītā bija savās mājās Piņķos, kad ieradās /pers. A/. Precīzi neatceras, bet vēlāk ieradās /pers. B/ draugs /pers.G/ ar iesauku "/pers.G/", kuru pazīst apmēram desmit gadus, tāpat kā /pers. A/. /pers. A/ drauga vecums apmēram 38-39 gadi, maza auguma, tievs, tumšas acis, tumši mati, tumša āda, laikam zobu arī nebija, sarunājās krievu valodā, apģērbs, iespējams, bija sporta. /pers. A/ draugs latviski nerunāja un arī balss nebija tāda, kā tam cilvēkam (/pers. B/), kas ir tiesas zālē un kuru redz pirmo reizi. Zālē esošais cilvēks arī ir tumšs, taču nav tas, kas bija atnācis, jo izskats atšķiras, vienīgi matu līnija varbūt ir līdzīga. Ar /pers. G/ viņa personīgi nekādu zādzību neapsprieda. Par notikušo zādzību uzzināja no *facebook* internetā, kur bija izlikts video. Tajā video uzreiz atpazina /pers. A/ un viņa draugu /pers. G/. Video redzamā otrā persona, kas nav /pers. A/, ir tā persona, kas bija pie viņiem no rīta un sēdējā virtuvē. Datumu nosaukt nevar, tas bija 2017. vai 2018.gadā.Ar /pers. G/ nekādas attiecības nav bijušas, viņu satika tikai tad, kad ar viņu tikās /pers. A/. /pers. G/ nebija ģimenes draugs. /pers. G/ draudus viņai un /pers. A/ neizteica, viņa no /pers. G/ nebaidījās.

Neatceras pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

[7.1] Apelācijas instances tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktu nolasītas liecinieces /pers. F/ liecības, kas atrodas lietas 1.sējuma 52.lapā, kurās norādīts turpmāk minētais.

/pers. A/ ir viņas bijušais vīrs, ar kuru viņiem ir divi kopīgi bērni.

Ar ko viņš nodarbojas nezina, pēc viņa vārdiem strādā celtniecībā. /pers. A/ palīdz uzturēt bērnus. 2018.gada 19.martā no rīta viņš atbrauca pie viņas dzīvesvietā Piņķos. Vai viņam bija līdzi kādas mantas nepievērsa uzmanību, bet atceras, ka bērnam uzdāvināja skūteri. /pers. A/ bija viens. Pēc kāda laika, viņa izgāja no dzīvesvietas, bet /pers. A/ palika ar bērniem, kad atgriezās, /pers. A/ uzreiz aizgāja, nepievērsa uzmanību vai aizgāja ar kādām mantām.

/pers. A/ atgriezās dzīvesvietā ap plkst.22.00-23.00, jo lieciniece viņam piezvanīja un pateica, lai atgriežas, jo redzēja internetā video ierakstu, kurā bija redzams, kā viņš kopā ar otru vīrieti veic zādzību no kādas ēkas.

Vēlāk viņas dzīvesvietā ieradās policija un veica kratīšanu. Tika izņemtas mantas – glezna, fotokamera, skūteris, un vēl kādas mantas, kuras ne viņai, ne viņas ģimenes locekļiem nepieder, tās varēja atnest tikai /pers. A/.

Vēlāk viņa savā dzīvesvietā atrada 4 vai 5 video kasetes, uzreiz saprata, ka tās kasetes atnesa /pers. A/. Internetā atrada cietušā telefona numuru un viņu par to informēja. Cietušais teica, ka atbrauks tuvākā laikā, bet tā arī neatbrauca. Vēlāk kasetes sabojāja bērni spēlējoties un tās kļūdaini tika izmestas.

[7.2] Apelācijas instances tiesā nolasītās liecības lieciniece /pers. F/ uzturēja, liecināja, ka atšķirības nesaskata, norādot, ka neatceras, vai /pers. A/ atnāca viens vai ar kādu personu.

Saskaņā ar nolasītām liecībām /pers. A/ atnāca viens, bet viņa uzreiz pēc tam aizgāja. Personu, kas atnāca vēlāk, satika, bet kurā brīdī neatceras, iespējams pārnākot mājās. Saskaņā ar nolasītām liecībām, viņai, pārnākot mājās, /pers. A/ aizgāja prom viens. Iespējams, ka satika šo personu, kaut kādā brīdī. Sniedzot liecības, nemelo, jo precīzi neatceras notikumus, arī datumu nevar atcerēties. Kasešu ierakstu saturu nezina, ierakstus neskatījās.

Interneta video ierakstā persona ir īsa auguma, tievs, tumšs apģērbs, iespējams sporta. Neatceras, vai noskatoties video uzreiz atpazina otru personu, kā /pers. G/ ar iesauku "/pers. G/", atceras, ka atpazina /pers. A/ un viņam zvanīja.

Pēc visiem notikumiem saprata, ka otrā persona ir /pers. G/ "/pers. G/", tikai nevar atcerēties, kurā brīdī to saprata. Galīgi tumšu ādu viņš nebija, nebija kaukāzietis, romu tautības vai nēģeris. Bija tumšāks, bet gluži tumšs nebija (lietas 5.sējuma 48.lapa).

[8] Apelācijas instances tiesā nozīmēta ekspertīze (lietas 4.sējuma 163. – 164., 165. – 167., 218. – 219.lapa) un saņemts komisijas habitoloģiskās

ekspertīzes 2020.gada 13.jūnija eksperta atzinums Nr.2002192, kurā secināts, ka iesniegtie videonovērošanas kameru ieraksti nav derīgi salīdzinošās izpētes veikšanai un tajos attēlotās personas, kas ģērbta tumšā virsjakā ar kapuci un cepurē ar nagu, identificēšanai. Līdz ar to, atbildēt uz jautājumu, vai iesniegtajos videonovērošanas kameru ierakstos redzamā persona, kas ģērbta tumšā virsjakā ar kapuci un cepurē ar nagu, un /pers. B/ fotoattēlu izdrukās no IeM Informācijas centra "Personas apraksts (Kontingents)", "Personas fotokomplekta informācija" ir attēlota viena un tā pati vai kāda cita persona, nav iespējams (lietas 4.sējuma 232. – 233.lapa).

[9] Apelācijas instances tiesā lietas materiāliem pievienoti prokurores iesniegtie dokumenti, no kuriem redzams, turpmāk minētais (lietas 5.sējuma 41.lapa).

[9.1] Prokurore Valsts policijai pieprasījusi sniegt ziņas vai Rīgas pilsētas Centra un Rīgas pilsētas Latgales iecirkņos operatīvo darbinieku rīcībā ir informācija par personu, kuras iespējamā iesauka ir – /pers. G/ –, aptuveni 30-40 gadus vecs, kurš ir vairākkārtīgi tiesāts vai turēts aizdomās par zādzību izdarīšanu no ofisa telpām, ir bijis aktīvs narkotisko un psihotropo vielu lietotājs un kurš noziedzīgos nodarījumus pārsvarā ir izdarījis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas un Centra rajona teritorijā. Pēc apsūdzētā /pers. A/ liecinātā, persona ir labi zināma kriminālpolicijas darbiniekiem, kas strādā iecirknī. No /pers. A/ sniegtās informācijas izriet, ka persona 2019.gada beigās ir mirusi.

[9.2] VP RRP Rīgas Latgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļa sniegusi atbildi, ka viņu rīcībā nav informācijas par personu, kuras iespējamā iesauka ir /pers. G/, bet ir zināmas divas personas ar iesauku – /pers. G/ (lietas 5.sējuma 41.lapa).

[9.3] VP RRP Rīgas Centra iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļa sniegusi atbildi, ka pēc viņu rīcībā esošās informācijas konkrētas informācijas par personas identitāti, kuras iesauka ir /pers. G/ nav, taču ir konstatēts, ka persona, par kuru tiek pieprasīta informācija, varētu būt /pers. G/, kurš 2019.gada 6.oktobrī ir miris. Pielikumā izdrukas no IIS un fotokomplekti, kuros, lai gan atšķirīgi, tomēr redzams personas augums, kas apmēram ir virs 170 cm vai nedaudz virs 180 (lietas 5.sējuma 41.lapa).

[9.4] Apelācijas instances tiesā /pers. A/, iepazīstoties ar prokurores iesniegtajiem dokumentiem un /pers. G/ fotogrāfijām (lietas 5.sējuma 41.lapa), liecināja, ka tas ir viņa līdzdalībnieks, ar kuru kopā izdarīja inkriminēto noziedzīgo nodarījumu (lietas 5.sējuma 49.lapa).

[10] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu atzina pilnībā un norādīja, ka noziedzīgu nodarījumu izdarīja kopā ar /pers.G/, kuram ir iesauka "/pers. G/". Protests nav pamatots, jo /pers. B/ noziedzīgo nodarījumu neizdarīja. Uzturēja sūdzības par soda mīkstināšanu un liecināja turpmāk minēto.

Viņš piedalījās noziegumā, izdarīto nožēlo un savu vainu atzīst, nepiekrīt tam, ka nevainīgs cilvēks /pers. B/ veselu gadu ir nosēdējis cietumā, ar viņu satikās tikai, kad bija atvests uz tiesu. Šo noziegumu izdarīja ar cilvēku /pers. G/ ar iesauku "/pers. G/", aizbrauca uz mājām un nolika datorus, somas un vēl kaut kādas mantas. Izsauca taksometru. Vakarā tika aizturēts, īslaicīgā aizturēšanas izolatorā bija divas nedēļas un viņam teica, ka vēl turēs, ja nesniegs liecības. Policijai liecināja, ka noziegumu izdarīja ar austrumu izcelsmes cilvēku. Pēc šīm liecībām viņu aizveda uz cietumu. Pēc pāris dienām pie viņa uz cietumu atbrauca izmeklētāja ar operatīvajiem darbiniekiem, kuriem teica, ka nenodos līdzdalībnieku, bet policisti atbildēja, ka līdzdalībnieku ir noķēruši un tas ir /pers. B/. Tad lūdza policijas darbiniekiem rīkot konfrontēšanu ar to personu, kuru uzskatīja par viņa līdzdalībnieku. Konfrontēšana tika liegta. Kad teica policijas darbiniekiem, ka viņi tur cietumā nevainīgu personu, policijas darbinieki atbildēja, ka tiesa ar visu tiks galā. Tiesas zālē viņam bija šoks, jo zālē viņam blakus sēdēja nevainīgs cilvēks – /pers. B/ –, kuru iepriekš dzīvē nekad nebija redzējis. Tad, kad atbrīvojās no cietuma uzzināja, ka viņa līdzdalībnieks /pers. G/ ar iesauku "/pers. G/" ir miris no narkotisko vielu pārdozēšanas. Šo personu, kurai viņš nezina uzvārdu, policija var noskaidrot, jo policijai ir labi zināms. /pers. G/ ir ļoti līdzīgs /pers. B/ vienā fotogrāfijā, bet /pers. B/ nekādā ziņā nav vainīgs. Pirmajā instancē nenosauca šo personu, bet tagad zina, ka persona ir mirusi.

Noliedz, ka zālē esošā persona – /pers. B/ – ir viņa līdzdalībnieks. /pers. G/ iepriekš neliecināja, jo /pers. G/ bija brīvībā, kurš zināja, ka viņam ir divi mazi bērni un kur bērni dzīvo. Viņš baidījās par savu ģimeni, jo apcietinātie ne vienmēr ir adekvāti cilvēki. Kā arī negribēja /pers. G/ "iegāzt", jo cietumā ir citi noteikumi, cita dzīve un tas nav pieņemts.

Neatceras precīzi, kad lūdza konfrontēšanu. Pirmstiesas izmeklēšanā nosauca līdzdalībnieka vārdu, lai maldinātu izmeklēšanu, neatceras, kāds bija tas vārds, kuru nosauca, bet nosauca visus citus parametrus pareizi un maldināja tikai par vārdu. Nopratināšanas protokolā ierakstīja, ka no viņa vārdiem uzrakstīts puslīdz pareizi.

Viņš ar līdzdalībnieku, kurš runā krievu valodā un ir tumsnējs, sazinājās telefoniski, tikās centrā, jo /pers.G/ ir no centra. Dienā, kad satikās, neatceras kurš kuram zvanīja. Kad iesēdās cietumā, kontakts pazuda, kad atbrīvojās no cietuma gribēja viņu sameklēt, bet uzzināja, ka /pers. G/ ir miris.

No cietuma iznāca, kad izcieta šo sodu, ko iedeva pirmās instances tiesa un tad arī uzzināja, ka /pers. G/ ir miris. Viņu atbrīvoja 2019.gada 5.novembrī.

/pers. G/ ir narkomāns, sodīts visu laiku par vieniem un tiem pašiem pantiem par zādzībām ar uzlaušanu, par laupīšanu nav sodīts, dzīvoja centrā, pie Maskavas nama, bet ir no klaiņotājiem. Policijas iecirkņos Matīsa un Gogoļa ielā viņš ir labi zināms, ja tur pajautātu, tad noteikti pateiks, kas ir /pers. G/ "/pers. G/", kura aptuvenais vecums pāri 30 gadiem. Varbūt var mēģināt noskaidrot uzvārdu un uzrakstīt iesniegumu. Līdzdalībnieka īpašas pazīmes pateikt nevarēja, rokas nebija notetovētas, ļoti kalsns, policijā viņu aprakstīja, tikai dažās vietās maldināja policiju un nosauca divus vārdus /pers. B/ vai /pers. B/, lai nav ilgāk jāsēž izolatorā. Nosauca tieši šos divus vārdus, jo likās, ka tie ir vispopulārākie un dzirdētākie tādiem cilvēkiem. /pers.G/ ir tumsnējs, tumšāku ādu, īsāks par viņu nedaudz, bet viņš ir zināms policijai kā dzīvokļu zaglis. Uzvārdu tikai var mēģināt noskaidrot, bet nevar to apgalvot, jo kriminālajā pasaulē uzvārdus parasti nesauc, tikai iesaukas. /pers.G/ iepazina, kad bija 20 gadus vecs, /pers. G/ zināja par viņa dzīvesvietu, ģimeni, sieva viņu redzēja. Baidījās par savu ģimeni. Par zādzības izdarīšanu vienojās, kad satikās. Tad bija pie policijas iecirkņa, tad iegāja kaut kādā kāpņu telpā, kur viņus redzēja liecinieki, tad aizgāja zagt, un pēc zādzības aizbrauca pie viņa uz mājām uz Piņķiem. Par zādzību vienojās, jo bija problēmas ar naudu, laikam /pers.G/ ierosināja iet zagt, jo viņš zināja to vietu.

Viņa paša augums ir 189 cm (lietas 5.sējuma 8.lapa – 10.lapa).

Bērni no Danas ir desmit gadus un sešus gadus veci. Šobrīd nekur nav kļūdījies un iet taisni. Ir attiecībās ar meiteni, kurai ir divi bērni desmit un četrus gadus veci. Draudzene strādā, problēmu ar naudu nav.

Nopratināšanas protokolā ir pierakstīts, ka no viņa vārdiem pierakstīts puslīdz pareizi. Kad viņam izmeklētāja nosauca līdzdalībnieka vārdu /pers. B/, viņš teica, ka tādu personu nepazīst.

Prokurorei lūdza konfrontēšanu starp viņu un /pers. B/, bet lūgumu neapmierināja, tikai teica, ka līdzdalībnieks arī "sēž".

Kad pirmās instances tiesas sēdē teica, ka līdzapsūdzētais nav tā persona ar kuru izdarīja zādzību viņu izdzina ārā no zāles.

Vainu atzīst pilnībā, ir kauns, apsolās laboties (lietas 5.sējuma 55.lapa).

[11] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ norādīja, ka apelācijas protests ir nepamatots, jo viņš noziedzīgo nodarījumu nav izdarījis un liecināja turpmāk minēto.

Viņam klāt pienāca policijas darbinieki pie "Origo" un uzlika roku dzelžus un viņu aizturēja, jo bija paveikts kaut kāds noziegums, ko izdarīja līdzīga persona. Viņš bija ģērbies līdzīgi personai, kas izdarīja zādzību – zilas džinsu bikses, melna jaka, sporta apavi – pus Rīga tādā apģērbā staigā. Vēlāk noskaidrojās, ka viņu aizturēja saistībā ar šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Viņš paskaidroja, kur bija tajā naktī un ar ko kopā. Pēc tam ilgi mēģināja panākt lai izprasa ziņas par to, kur atradās viņa mobilais telefons. Tika

noskaidrots, ka blakus nozieguma vietai viņš vispār nav bijis. Ir cilvēki, kas apstiprina to, kur viņš bija tajā naktī, cikos ieradās mājās. Vērsās pie procesa virzītājas ar lūgumiem, taču izmeklēšana visu laiku "vilkās". Viņš vienu gadu un divus mēnešus atradās apcietinājumā. Saprata, ka viņš /pers. A/ ir ļoti izdevīgs, lai neizdotu savu līdzdalībnieku. Policija bija apmierināta, ka visas personas ir aizturētas.

Kad policija aizturēja, teica, ka viņš ir izdarījis zādzību, neko sīkāk nepaskaidroja, nepateica ne kādas mantas nozaga, nekādas mantas netika uzrādītas. Uzrādīja tikai īsu brīdi video ierakstu un teica, ka tas cilvēks video ierakstā ir viņš. Kratīšanā nekas netika atrasts.

Viņš notikuma dienā un laikā tajā vietā neatradās, jo bija kopā ar savu draudzeni /pers. D/. Adrese, kuru uzskatīja par savām mājām, ir /adrese B//adrese B/ ir arī viņa dzīvesvieta, kur dzīvo pie sava drauga, bet tā nav viņa pastāvīga adrese. Pastāvīga adrese ir Sauriešos, Burtnieku 56-1. Šobrīd dzīvo pie savas mātes Sauriešos. Tajā laikā strādāja Rīgā, un lai nav katru dienu jābraukā uz Sauriešiem palika pie drauga kopā ar savu draudzeni. Tajā laikā strādāja ar iekštelpu remontu saistītajos darbos. Kad aizturēja bija trīs dienu pārtraukums, bet bija sarunāts jau nākamais remonta objekts. /pers. A/ pazīst kopš pirmās tiesas sēdes, līdz tam laikam viņu nepazina (lietas 5.sējuma 8.lapa – 10.lapa).

Prokurore debatēs savu viedokli par viņa vainu pamatoja arī ar viņa apģērbu, norādot, ka lieciniece /pers. H/ tiesas zālē viņu atpazina un norādīja, ka viņam kājās ir tās pašas džinsu bikses, kas ir redzamas ierakstā un bildēs, kas uzņemtas aizturēšanas dienā. Savas bikses nodemonstrēja tiesai un tiesa nesaskatīja līdzību ar tām drēbēm, kas bija mugurā cilvēkam ierakstā.

Liecinieces/pers. H/ un /pers. I/ liecības nesakrīt ar liecinieka /pers. E/ liecībām, ka ieraudzīja viņu iecirknī un pats piezvanīja policijai. Liecinieks/pers. E/ visās sēdēs liecināja pretējo, ka tika zvanīts viņam. /pers. E/ pilnībā noliedz, ka pats būtu zvanījis policijai un teicis, ka iecirknī redzēja viņu (/pers. B/). Bet tad, kad /pers. E/ bija iecirknī, arī viņš bija iecirknī un varēja veikt atpazīšanu, bet tas netika izdarīts. /pers. E/ viedokļa viņa sejas vaibsti atgādina personu par kuru /pers. E/ liecināja.

Arī tas, ka cietušajam ir kaut kāda saistība ar video ierakstiem, ir režisors un kaut kādā veidā atpazīst viņa gaitu ierakstā, bet tiesas sēžu zālē no durvīm līdz solam attālums ir mazāks par vienu metru līdz ar to cietušais nevarēja novērot viņa gaitu un tiesas sēdē cietušais nevarēja viņu atpazīt.

Ekspertīzi vairākkārt lūdza, bet viņam tika atteikts. Viņš ar /pers. A/ ir gandrīz vienā augumā, bet cilvēka video ierakstā galva ir /pers. A/ līdz plecam. Ja ekspertīze nevarēja noteikt līdzību, tad cilvēka viedoklis, turklāt cietušā ir tikai cietušā viedoklis un attieksme pret personu, kas iespējams izdarīja zādzību.

Video ierakstā /pers. E/ varēja atpazīt tikai /pers. A/, bet otru personu neatpazina.

Dienā, kad tika aizturēts viņam mugurā bija jaka, bildēs redzams, ka jakai uz piedurknes ir sarkana uzšuve, bet video ierakstā redzamajai personai šīs uzšuves nav.

Lieciniece/pers. G/, atbildot uz jautājumiem, ko darīja dienu un divas pirms notikuma, ir mazliet kaut ko sajaukusi. Zādzības izdarīšanas brīdī bija pavisam citā vietā, kas redzams no mobilo telefonu atrašanās vietām.

Visos lūgumos viņam tika atteikts. Apcietinājumā pavadīja vienu gadu un divus mēnešus, kas ir gandrīz tāds pats termiņš ko prokurore lūdza piespriest. Ar šo noziegumu nav saistīts.

Lūdz tiesu visu noskaidrot, jo vairāk neviena nav, kam viņš var lūgt palīdzību (lietas 5.sējuma 55.lapa).

[12] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/ aizstāvis Armands Stumbergs norādīja, ka apelācijas protests ir nepamatots. Viņam nav ko aizstāvēt, jo cilvēks pat nav bijis noziedzīga nodarījuma vietā. Līdz ar to lai nekavētu tiesas laiku lūdz atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, ar tiem argumentiem, kas tur ir norādīti, jo /pers. B/ pat tuvumā nav bijis šai vietai un ir tikai nejaušā sagadīšanās, ka viņš tika atpazīts (lietas 5.sējuma 8.lapa, 49.lapa).

[13] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Zaiga Buklovska apelācijas protestu atzina par nepamatotu, uzturēja iesniegtās apelācijas sūdzības, norādot turpmāk minēto.

/pers. A/ vaļsirdīgi atzina savu vainu jau pašā izmeklēšanas sākumā un izdarīto nožēloja. Taču šo apstākli pirmās instances tiesa nav atzinusi par atbildību mīkstinošu saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu. Šim tiesas secinājumam nepiekrīt, jo saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu savas vainas atzīšana un izdarītā nožēla ir atzīstama par atbildību mīkstinošu. Turklāt apsūdzētais konstanti norādīja, ka zādzību izdarīja kopā ar citu personu, taču šī persona līdz apelācijas instances tiesas pabeigšanai nav noskaidrota. Lietas materiālos atrodas personas fotogrāfijas, uz kuru, pēc fotogrāfiju uzrādīšanas, apelācijas instancē norādīja /pers. A/, kā personu ar kuru izdarīja zādzību, kas pēc datiem ir identificēts kā /pers. G/.

Pirmās instances tiesas spriedums par /pers. B/ attaisnošanu ir pamatots un apelācijas protests daļā par /pers. B/ notiesāšanu ir nepamatots un noraidāms.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ atzina savu vainu un vaļsirdīgi liecināja, lūdz konstatēt atbildību mīkstinošu apstākli.

Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcija paredz arī alternatīvus ar brīvības atņemšanu nesaistītus sodus – piespiedu darbu un naudas sodu. Lūdz ņemt vērā, ka lietas materiālos atrodas SIA "Sabine M" apliecinājums, ka uzņēmums ir apņēmies pieņemt /pers. A/ darbā kā bārmeni, šīs ziņas nav atsaucis un ziņas ir spēkā esošas. Līdz ar ko /pers. A/ būs darba tiesiskajās attiecībās un gūs ienākumus. Aizstāvība lūdz ņemt vērā mantisko stāvokli un izvērtēt /pers. A/ iespēju samaksāt naudas sodu. Savukārt ja tiesa atzīs, ka /pers. A/ nav nosakāms naudas sods, tad lūdz noteikt sodu piespiedu darba veidā.

/pers. A/, ņemot vērā, ka atzīst vainu un izdarīto nožēlo, būtu jāpiemēro sods piespiedu darbu veidā. Viņš ir jauns, viņam ir iespēja sevi realizēt, izciešot sodu, iesaistoties sabiedrībai derīgos darbos, kā arī ar savu godprātīgo attieksmi pierādīt, ka ir labojies, resocializēties, gūt ienākumus algotā darbā, lai varētu pildīt kā ar likumu uzliktos pienākumus kā bērnu tēvam, tā arī ar tiesas spriedumu uzlikto pienākumu segt kaitējuma kompensāciju. Lūdz ņemt vērā, ka /pers. A/ ir darbspējīgā vecumā un viņam ir kopīgie nepilngadīgie bērni ar /pers. F/, par kuriem viņš rūpējas gan fiziski, gan materiāli viņus atbalstot.

Lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto sodu un sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbu veidā (lietas 5.sējuma 8.lapa, 55.lapa).

[14] Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore Signe Dombrovska iesniegtās apelācijas sūdzības atzina par nepamatotām un lūdza tās noraidīt, iesniegto apelācijās protestu uzturēja ar tajā norādītajiem argumentiem, norādot turpmāk minēto.

/pers. A/ noteiktais sods brīvības atņemšana uz vienu gadu sešiem mēnešiem, nav ne pārāk bargs ne netaisnīgs, jo sankcijā ir paredzēts sods brīvības atņemšanas veidā līdz pieciem gadiem, kā arī alternatīvie soda veidi. Pirmās instances tiesa ņēma vērā visus apstākļus, kas ņemami vērā, nosakot sodu, un pamatoti secināja, ka sods /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā un, izvērtējot atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus, noteica soda mēru. Pirmās instances tiesa pamatoti neatzina par atbildību mīkstinošo apstākli to, ka viņš atzina, ka zādzību izdarīja kopā ar citu personu. Līdz ar to /pers. A/ atbildību mīkstinošais apstāklis nav konstatējams, tāpat pirmās instances tiesa pamatoti nekonstatēja Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto atbildību mīkstinošo apstākli, jo to par tādu var atzīt, ja ir konstatēti visi trīs apstākļi. /pers. A/ šo noziegumu izdarīja nedzēstās sodāmības laikā, būdams atbrīvots pēc iepriekšēja soda izciešanas 2017.gada 17.septembrī, noziedzīgu nodarījumu izdarīja 2018.gada 19.martā. 2016.gadā /pers. A/ bija piespriest alternatīvais sods, bet viņš to nepildīja un piespiedu darbi bija aizstāti ar īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Galīgais sods /pers. A/ nav nosakāms, ievērojot apelācijas protestā norādītos argumentus, bet piespriestais brīvības atņemšanas sods ir izciests

2019.gada 8.septembrī. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. A/ noteikto galīgo sodu.

Liecinieks/pers. E/ atpazina /pers. B/ kā personu, kas bija kopā ar /pers. A/ un somu, kur bija nozagtās mantas. Nopratināts kā liecinieks pēc video ieraksta uzrādīšanas, /pers. E/ atpazina /pers. A/ un otru personu, kā to, kas bija kopā ar /pers. A/ 2018.gada 19.martā, tas ir, zādzības dienā veda no Piņķiem uz pilsētas centru taksometrā. No /pers. E/ liecībām secināms, ka viņam bija iespēja apskatīt abas personas ilgāku laika periodu un iegaumēt. /pers. E/ pēc atpazīšanas pēc fotogrāfijām atpazina /pers. B/. Pirmstiesas procesā sniegtās liecības tika nolasītas un liecinieks tās apstiprināja. Nopratināts pirmās instances tiesā liecinieks norādīja, ka zālē esošā persona, nav tā pati persona, kas bija kopā ar /pers. A/, jo izskatās veselīgāks, bet tā persona izskatījās tādā, kas lietotu narkotiskās vielas. /pers. B/ bija aizturēts un līdz tiesas sēdei atradās apcietinājumā un viņam nebija iespējas lietot narkotiskās vielas, kā arī viņš saņēma regulāru uzturu, līdz ar to nav šaubu, ka /pers. B/ ir tā pati persona par kuru /pers. E/ liecināja pirmstiesas procesā. Un arī tiesas sēdēs var pārliecināties, ka /pers. B/ izskatās veselīgāks. Var piekrist, ka bildē /pers. B/ izskatās vecāks un kā persona ar atkarībām. Pirmās instances tiesas sēdē tika pratinātas liecinieces /pers. H/ un /pers. I/, kuras norādīja, ka dienā kad tika pratināts /pers. E/ iecirknī atradās arī /pers. B/. Un /pers. E/ pats zvanīja policijai norādot, ka tā persona par kuru liecināja bija policijas iecirknī. Kaut gan /pers. E/ šis liecības noraidīja, nav pamata neticēt divām policijas darbiniecēm, kuras bija brīdinātas par atbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, līdz ar to policijas darbinieku liecības ir ticamas. Turklāt viņas liecināja, ka pārbaudot sniegto informāciju un darbības, kas tika veiktas tajā laikā, tika konstatēts, ka bija pratināts /pers. B/ un viņš arī tika aicināts atnākt atpakaļ policijas iecirknī, ko /pers. B/ arī apstiprina. Pēc šīm darbībām /pers. E/ veica atpazīšanu pēc fotogrāfijām un /pers. B/ tika aiztūrēts pamatojoties uz to, ka uz viņu kā noziedzīga nodarījuma izdarītāju norāda persona. Policijas darbinieces arī vērsa tiesas uzmanību, ka /pers. B/ kājās ir tās pašas bikses, kas ir redzamas video ierakstā zādzības izdarīšanas brīdī. Bikses ir ar specifiskiem dekoratīviem ielāpiem. Tās pašas bikses viņam bija mugurā dienā, kad viņš bija aizturēts. Līdz ar to nav ticamas /pers. B/ liecības tiesas sēdē, ka bikses ir tikko saņēmis no šuvējas līdz ar to ir ielāpi. Vērā ņemamas ir arī cietušā /pers. C/ liecības, ka viņš vairākkārt ir noskatījies video ierakstu un jo vairāk viņš to skatās, jo lielākā ir viņa pārliecība, ka otra persona ir /pers. B/, uz ko norāda specifiskā gaita un sejas līnijas. Turklāt visas personas, kurām tika uzrādīts video ieraksts norādīja, ka persona ir ļoti līdzīga /pers. B/, kas kopsakarā ar /pers. A/ sākotnējām liecībām, ka zādzību izdarīja ar personu vārda /pers. B/, apliecina faktu, ka /pers. A/ sākotnējās liecības ir patiesas. Personai, uz kuru kā līdzizdarītāju apelācijas instances tiesas sēdē norādīja /pers. A/, proti, /pers. G/, nav fiksēta iesauka "/pers. G/". Turklāt kā redzams /pers. G/ savas dzīves nogalē ir pārsvara sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta un 252.^{2}panta un viņa augums ir virs 180cm, bet vienā vietā ir fiksēts, ka tas ir 183 cm, kas arī pretēji tam par kādām pazīmēm /pers. A/ liecina kā par savu līdzdalībnieku. Šī persona nav izvēlēta nejauši, bet tieši tāpēc ka ir mirusi un nevar pārbaudīt viņa iesaisti noziegumā. Uzskata, ka apelācijas instances tiesas sēdē liecinieces /pers. F/ liecības nav ticamas, tās ir pretrunā ar pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajām liecībām. /pers. A/ sniegtā informācija par /pers. G/ kā līdzgaitnieku ir mēģinājums attaisnot /pers. B/ viņam inkriminētajās darbībās. Jo arī ierakstā ir redzams, ka personu auguma atšķirības ir ievērojamas, bet kā redzams no izdrukām /pers. G/ auguma garums ir 183 cm. Kaut arī nav tiešu pierādījumu /pers. B/ vainai, viņa vaina ir pierādīta, jo ir būtiska nozīme /pers. A/ sākotnējām liecībām un sniegtajām pazīmēm, kas sakrīt ar apsūdzētā pazīmēm. Līdz ar to lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. B/ attaisnošanu un atzīt viņu par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu sešiem mēnešiem, soda izciešanas laikā ieskaitīt apcietinājumu no 2018.gada 22.marta līdz 2019.gada 8.maijam.

Apelācijas protestā tas nav norādīts tomēr uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams par procesuālo izdevumu piedziņu par tulku piedalīšanos un par kriminālietā veikto ekspertīzi (lietas 5.sējuma 8.lapa, 49.lapa).

Motīvu daļa

[15] Tiesas kolēģija, izvērtējot apelācijas protesta [3] un apelācijas sūdzību [4], [5] argumentus, noklausījusies liecinieku [6], [7] – [7.2] un apsūdzēto liecības [10], [11], prokurores [14] un aizstāvju [12], [13] viedokļus atzīst, ka protests [3] un apelācijas sūdzības [4], [5] apmierināmas daļēji un pirmās instances tiesas spriedums [1] atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. A/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, apsūdzētajam /pers. A/ noteikto galīgo sodu, /pers. A/ soda termiņā ieskaitīto laiku, procesuālo izdevumu piedziņu par labu valstij 73,86 *euro* (septiņdesmit trīs *euro*, 86 centi) par Kriminālistikas pārvaldes veikto ekspertīzi, procesuālo izdevumu piedziņu 42,35 *euro* (četrdesmit divi *euro*, 35 centi) no /pers. A/ par labu valstij par Tiesu administrācijas nodrošinātā angļu valodas tulka pakalpojumiem lieciniekam tiesas procesā un taisāms jauns spriedums.

[16] Tiesas kolēģija vērtē pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu un pamatotību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.panta, 512.panta prasībām.

Kriminālprocesa likuma 23.pants noteic, ka krimināllietās tiesu spriež tiesa, tiesas sēdēs izskatot un izlemjot pret personu celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai arī atzīstot personas par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nosakot valsts institūcijām un personām obligāti izpildāmu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kas, ja nepieciešams, realizējams piespiedu kārtā.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa, pamatojoties uz procesuālo un materiālo tiesību normām, tiesiski un pamatoti izdarīja secinājumu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noziedzīgo darbību kvalifikāciju [2.1], kā arī tiesiski un pamatoti /pers. B/ atzina par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā [2.2] un attaisnoja saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta otro daļu, nolemjot kriminālprocesu sadalīt un lietu nepierādītajā daļā nosūtīt prokuratūrai.

Pirmās instances tiesa pareizi izlēma jautājumu saistībā ar drošības līdzekļiem, rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, samaksu par aizstāvju darbu, cietušo pieteikto kaitējuma kompensāciju piedziņu.

Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā atzīts, ka tas, cik detalizēti tiesas nolēmumā jābūt norādītiem tā motīviem, ir atkarīgs no konkrētā nolēmuma, rakstura un lietas apstākļiem, kas katrā individuālā gadījumā vērtējami atsevišķi (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1994.gada 9.decembra sprieduma lietā „Ruiz Torija v. Spain", iesnieguma Nr.18390/91, 29.punkts*). Turklāt pienākums norādīt nolēmuma motīvus nav saprotams kā visaptveroša prasība sniegt detalizētu atbildi uz katru argumentu (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas Lielās palātas 1999.gada 21.janvāra sprieduma lietā „Garcia Ruiz v. Spain", iesniegums Nr.30544/96, 26.punkts*).

Pirmās instances tiesa spriedumu pamatoja ar ziņām par faktiem, izvērtējot un aplūkojot kriminālprocesā faktus un ziņas par faktiem, kas iegūti, pārbaudīti un novērtēti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, kopumā un savstarpējā saistībā.

Ņemot vērā, ka tiesas kolēģija atstāj pirmās instances tiesas spriedumu iepriekš norādītajās daļās bez grozījumiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 564.panta sesto daļu apelācijas instances tiesa neatkārto pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus. Pirmās instances tiesa detalizēti izanalizējusi un konstatējusi visas apsūdzētajam /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes, kā arī pamatoti attaisnojusi /pers. B/, jo apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta. Apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt pirmās instances tiesas atzinumus un to pamatojumu, izņemot tālāk norādīto.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa savus secinājumus pamatoja, tai skaitā, ar policijas darbinieku ziņojumos un uzziņās, kā arī protokola par uzrādīšanu atpazīšanai norādītajām ziņām, vērtējot tos, kā rakstveida pierādījumus. Augstākā tiesa norādījusi, ka Kriminālprocesa likuma 449.panta trešajā daļā norādītais jēdziens „rakstveida pierādījumi un citi dokumenti" nav attiecināms uz personu liecībām, kas, lai arī ir fiksētas rakstveida

formā, ir pakļautas citiem pārbaudes kritērijiem, proti, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta otro daļu tie ir pārbaudāmi kārtībā, kāda likumā paredzēta liecību pārbaudei. Liecību nolasīšanas vai atskaņošanas kritēriji noteikti Kriminālprocesa likuma 501.pantā *(Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 10.februāra lēmumu lietā Nr.11280049211, SKK-5/2015).* Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta otro daļu liecība ir arī izmeklēšanas iestādei, prokuratūrai vai tiesai adresēts personas pašas uzrakstīts un parakstīts ziņojums, iesniegums vai paskaidrojums par noziedzīgu nodarījumu, konkrētiem faktiem vai apstākļiem. Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa liecinieces policijas darbinieces /pers. H/ pirmstiesas procesā uzziņās un ziņojumos norādītās ziņas (lietas 1.sējuma 51.lapa, 53.lapa, 130., 165.lapa) un lieciniekam /pers. J/ protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai norādītās ziņas (lietas 1.sējuma 68. – 70.lapa) saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.pantā noteiktajiem kritērijiem nav pārbaudījusi. Tiesas kolēģija atzīst, ka tiesas atzinumu pamatošana ar pierādījumiem, kas nav pārbaudīti likumā noteiktajā kārtībā ir pretrunā Kriminālprocesa likumā noteiktajai pierādījumu pārbaudes kārtībai. Līdz ar to minētie pierādījumi ir izslēdzami no sprieduma. Tiesas kolēģija secina, ka šo pierādījumu izslēgšana neietekmē pierādījumu pietiekamību /pers. A/ vainīguma un /pers. B/ nevainīguma konstatēšanā viņiem inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir izskatījusi un izvērtējusi juridiski nozīmīgus apstākļus, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā. Pirmās instances tiesas spriedums daļā par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu un /pers. B/ nevainīgumu atbilst Kriminālprocesa likuma 511., 512.panta prasībām un ir atstājams negrozīts, kā arī daļā par kriminālprocesa sadalīšanu un lietas nepierādītajā daļā nosūtīšanu prokuratūrai, izlemtajos jautājumos saistībā ar drošības līdzekļiem, rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, samaksu par aizstāvju darbu, cietušo pieteikto kaitējuma kompensāciju piedziņu.

[17] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams turpmāk norādītajās daļās.

[17.1] Tiesas kolēģija, izskatot lietu apelācijas instances tiesā, konstatē atbildību mīkstinošu apstākli, līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. A/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, un šajā daļā taisāms jauns spriedums.

Augstākā tiesa ir norādījusi, ka, atzīstot par apsūdzētā atbildību mīkstinošu tādu apstākli, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa un kuru pirmās instances tiesa, nosakot soda mēru, nebija ņēmusi vērā, apelācijas instances tiesai ir pamats soda mēra pārskatīšanai *(Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2016.gada 17.marta lēmumu lietā Nr.11370038213, 11370047413 SKK-154/2016).*

[17.2] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers. A/ noteikto galīgo sodu, jo ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 12.aprīļa spriedumu noteiktais sods pirms pirmās instances tiesas sprieduma taisīšanas jau bija pievienots pēc Rīgas rajona tiesas 2019.gada 28.janvāra sprieduma noteiktajam sodam, līdz ar to /pers. A/ galīgais sods ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 12.aprīļa spriedumu nav nosakāms.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Centra rajona prokuratūras virsprokurora p.i. Anetes Buntes iesniegtais apelācijas protests šajā daļā ir pamatots un apmierināms.

Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams arī daļā par /pers. A/ soda termiņā ieskaitīto laiku, un šajā daļā taisāms jauns nolēmums, kā tas pamatoti norādīts protestā.

[17.3] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. A/ par labu valstij 73,86 *euro* (septiņdesmit trīs *euro*, 86 centi) par Kriminālistikas pārvaldes veikto ekspertīzi un procesuālo izdevumu piedziņu 42,35 *euro* (četrdesmit divi *euro*, 35 centi) no /pers. A/ par labu valstij par Tiesu administrācijas nodrošinātā angļu valodas tulka pakalpojumiem lieciniekam tiesas procesā, jo pirmās instances tiesa, lemjot par procesuālo izdevumu par ekspertīzes veikšanu un tulka pakalpojumiem piedziņu, nav ievērojusi procesuālo tiesību normas, pieļaujot Kriminālprocesa likuma 368.panta pārkāpumu. Pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā nav tiesisks un pamatots, līdz ar to ir jāpārsniedz apelācijas protesta un apelācijas sūdzību robežas.

[18] Tiesas kolēģija vērtē pierādījumus un prokurora protestā norādīto atbilstoši Kriminālprocesa likuma 9.nodaļas prasībām.

[18.1] Tiesas kolēģija vērtē apelācijas instances tiesā iegūtos un pārbaudītos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā un saistībā ar pirmās instances tiesas vērtētajiem pierādījumiem.

[18.1.1] Tiesas kolēģija, vērtējot liecinieka /pers. E/ liecības [6] – [6.7], secina, ka liecinieks konkrēti atpazina /pers. A/, pie kura brauca pēc izsaukuma 2018.gada 19.martā ap plkst.15.08 uz /adrese/, kurš bija kopā ar citu vīrieti, kas bija apmēram 165 – 170 cm garš. /pers. E/ liecības par personas garumu apstiprinās ar /pers. F/ liecībām par personas garumu un video ierakstā redzamo otrās personas garumu attiecībā pret /pers. A/ garumu. Personas garums vairāk atbilst /pers. G/ garumam nevis /pers. B/ garumam, jo saskaņā ar prokurores iesniegtajiem dokumentiem (lietas 4.sējuma 153.lapa) /pers. B/ garums ir gandrīz 190 cm. Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka /pers. E/ liecības protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai, kurā atpazina /pers. B/ pēc fotogrāfijas (sejas), nav ticamas, jo ir pretrunā ar paša /pers. E/ norādīto par personas garumu [6.1], kā arī apelācijas instances tiesas sēdē norādīto [6.6.1], [6.7], ka nevar atbildēt vai /pers. B/, kas ir tiesas zālē, bija starp tām divām personām, kas bija taksometrā par kurām liecināja. Turklāt tiesas kolēģija ņem vērā, ka izsaukums bija 2018.gada 19.martā ap plkst.15.08, bet zādzība izdarīta krietni ātrāk, proti, 2018.gada 19.martā plkst.6.15.

Turklāt tiesas kolēģija secina, ka uzrādīšana atpazīšanai notika pēc fotogrāfijām, kaut gan bija iespējams /pers. E/ uzrādīt dzīvu /pers. B/. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 175.panta otro daļu uzrādīt atpazīšanai var dzīvu personu (pēc tās ārējā izskata, dinamiskajām pazīmēm vai balss). Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 177.panta piekto daļu ja nav iespējams uzrādīt pašu atpazīstamo objektu, var uzrādīt tā atveidu, kurš iegūts ar foto, video vai citu zinātniski tehnisko līdzekļu palīdzību un kurā fiksētas tās īpašības un pazīmes, pēc kurām šo objektu var atpazīt. Līdz ar to tiesas kolēģija konstatē Kriminālprocesa likuma 175.panta otrās daļas un 177.panta piektās daļas pārkāpumu, veicot pirmstiesas procesu, jo bija visas iespējas /pers. E/ uzrādīt dzīvu personu, proti /pers. B/.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka no liecinieka /pers. E/ liecībām tiesas sēdē viennozīmīgi izriet, ka viņš /pers. B/ neatpazīst kā personu, kuru būtu pārvadājis kopā ar /pers. A/, pirms uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām šo personu nebija redzējis. Liecinieks saprotami izskaidroja, kāpēc pēc fotogrāfijām norādīja uz /pers. B/, proti, viņš bija vislīdzīgākais tam, ko viņš pārvadāja. Izvērtējot lieciniekа /pers. E/ liecību ticamību atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.pantam tiesa secināja, ka nav pamata apšaubīt lieciniekа liecības ticamību, tiesa nekonstatēja apstākļus, kas ļautu secināt, ka /pers. E/ būdams brīdināts par krimināltatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, tomēr būtu sniedzis nepatiesas liecības. Tiesas kolēģija secina, ka /pers. E/ liecības nepierāda /pers. B/ vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

[18.1.2] Tiesas kolēģija, vērtējot liecinieces /pers. F/ liecības [7] – [7.2], secina, ka lieciniece konkrēti norādīja, ka zādzību izdarīja /pers. A/ par ko lietā nepastāv strīds, kā arī kategoriski liecināja, sniedzot personas aprakstu, ka otra persona, kura izdarīja zādzību un kuru redzēja video ierakstā internetā nebija zālē esošais /pers. B/, bet gan persona /pers.G/ar iesauku – "/pers. G/". Tiesas kolēģija atzīst, ka liecinieces minētās liecības ir pierādījums /pers. B/ nevainīgumam. Lieciniece sniedza pretrunīgas liecības pirmstiesas izmeklēšanas laikā un apelācijas instances tiesā par personas /pers. G/ ierašanos viņas dzīves vietā, kuras izskaidroja ar to, ka neatceras notikumus, taču nemelojot. Tiesas kolēģija uzskata, ka tam apstāklim, kad liecinieces dzīves vietā ieradās minētā persona un vai ieradās, nav izšķirošas nozīmes, jo zādzības faktu apstiprina video ierakstā fiksētais. Liecinieces liecības apstiprina faktu, ka /pers. A/ uz viņas dzīves vietu atveda mantas, kas nozagtas, veicot zādzību no SIA "Look al Riga" telpām, taču nesatur ziņas par /pers. B/ dalību.

[18.1.3] Tiesas kolēģija, vērtējot komisijas habitoloģiskās ekspertīzes eksperta atzinumā [8] norādīto, secina, ka tajā norādītās ziņas nepierāda /pers. B/ vainīgumu izvirzītajā apsūdzībā [2.2], jo nav iespējams atbildēt uz jautājumu, vai iesniegtajos video novērošanas kameru ierakstos redzamā persona, kas ģērbta tumšā virsjakā ar kapuci un cepurē ar nagu, un /pers. B/ fotoattēlu izdrukās no IeM Informācijas centra "Personas apraksts

(Kontingents)", "Personas fotokomplekta informācija" ir attēlota viena un tā pati vai kāda cita persona.

[18.1.4] Tiesas kolēģija, vērtējot prokurores iesniegtajos dokumentos [9] – [9.3] norādīto, konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/, pēc iepazīšanās ar minētajiem dokumentiem, konkrēti norādīja [9.4] personu, ar kuru kopā izdarījis inkriminēto zādzību, proti, /pers. G/, par kuru sniedza ziņas VP RRP Rīgas Centra iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļa. Tiesas kolēģija konstatē, ka minētās personas apraksts nav pretrunā liecinieces /pers. F/ [7] – [7.2] sniegtajam personas, ar kuru /pers. A/ kopā izdarīja zādzību, aprakstam.

[18.1.5] Tiesas kolēģija, vērtējot apsūdzētā /pers. A/ liecības apelācijas instances tiesā [9.4], [10], secina, ka apsūdzētais sniedz analoģiskas liecības pirmās instances tiesā sniegtajām, taču papildus norāda konkrētu personu ar kuru kopā izdarīja inkriminēto zādzību, proti, /pers. G/, kuru viņš pēc savas atbrīvošanas 2019.gada 5.novembrī gribējis satikt, taču uzzinājis, ka līdzdalībnieks ir miris. Tiesas kolēģija konstatē, ka šādas apsūdzētā liecības apstiprinās ar lietā esošajām ziņām (lietas 5.sējuma 41.lapa), jo persona mirusi 2019.gada 6.oktobrī. Apsūdzētais kategoriski noliedz, ka būtu izdarījis zādzību kopā ar /pers. B/ un sniedz skaidrojumu, ka policijai nosauca vārdu /pers. B/ vai Ramins, jo vēlējās, lai viņu atbrīvo no apcietinājuma, turklāt viņš pirms protokola parakstīšanas ir uzrakstījis, ka liecības pierakstītas puslīdz pareizi. Tiesas kolēģija konstatē, ka pratinātājs nav precizējis, kas pierakstīts pareizi, kas nepareizi, kas puslīdz pareizi. Lieciniece/pers. F/ apstiprināja /pers. A/ liecības, ka zādzību nav izdarījis kopā ar /pers. B/.

[18.1.6] /pers. B/ liecināja, ka /pers. A/ pirmo reizi satika saistībā ar lietas izskatīšanu tiesā, ko apstiprina arī /pers. A/ liecības [10].

Tiesas kolēģija, vērtējot apsūdzētā /pers. B/ liecības apelācijas instances tiesā [11], secina, ka apsūdzētais sniedz analoģiskas liecības pirmās instances tiesā sniegtajām un kategoriski noliedz savu piedalīšanos inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, jo bijis kopā ar savu draudzeni /pers. D/, ko lieciniece /pers. D/ apstiprināja, lai gan, precizējot apstākļus, sniedza savstarpēji pretrunīgas liecības, ko arī apstiprināja liecinieks /pers. K/. /pers. B/ norādīja, ka lieciniece /pers. D/, atbildot uz jautājumiem, ko darīja dienu un divas pirms notikuma, ir mazliet kaut ko sajaukusi.

Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas vērtējumu, proti, analizējot apsūdzētā /pers. B/, liecinieku /pers. D/, /pers. K/ liecības par /pers. B/ alibi, tiesa secināja, ka tās kopumā ir savstarpēji saskanīgas. Vienlaicīgi tiesa kritiski vērtēja /pers. K/ liecību ticamību, jo tās bija konkrētas tikai attiecībā uz 2018.gada 18. un 19.martu, taču par jebkuru citu laiku viņš neko konkrēti atcerēties nevarēja. Tāpat tiesa par daļēji ticamām atzina /pers. D/ liecības par viņas sarunām un gaitām ar /pers. B/ 2018.gada 18. un 19.martā, jo tās nesakrīt ar mobilā operatora sniegto informāciju par /pers. D/ izmantotā tālruņa numura atrašanās vietu. Taču par pierādītu tiesa atzina lietā būtisku faktu, ka no /datums/plkst.19.48. līdz 19.marta plkst.00.48. viņas tālruņa numurs lietots, izmantojot bāzes staciju Salacas ielā 16, Rīgā, kas atrodas tuvumā /pers. K/ dzīvesvietai /adrese B/. Tiesa arī kritiski vērtēja /pers. B/ liecības, jo tiesas sēdē viņš nevarēja nosaukt savu faktiski izmantoto tālruņa numuru, nespēja izskaidrot, kā un kādēļ uz viņam kratīšanā izņemto tālruni „Philips" zvanīja tālruņa numurs /numurs/, kuru viņš norādīja, kā viņa lietošanā esošu. Līdz ar to tiesa secināja, ka liecinieku sniegtās ziņas par faktu, ka tieši noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā apsūdzētais /pers. B/ atradies citā vietā (liecinieku norādītajā), ir kritiski vērtējamas.

Vienlaicīgi tiesa pamatoti atzina, ka tiesas secinājumi par šo procesa dalībnieku liecību ticamības pakāpi, nepierāda apsūdzētā /pers. B/ vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, proti, Kriminālprocesa likuma 19.panta otrajā daļā noteikts, ka personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa vērtēja ziņas par faktiem, kas fiksētas /pers. B/ kratīšanas protokolā un pievienotajās foto izdrukās (lietas 1.sējuma 215.lapa), ziņas par faktiem, kas fiksētas pie /pers. B/ personas kratīšanas laikā izņemto mantu apskates protokolā un tam pievienotajās telefona ierīces apskates izdrukās (lietas 1.sējuma 216. – 237.lapa), ziņas par faktiem, kas fiksētas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākās inspektores Valsts amatpersona uzziņā, ka materiāliem pievienots CD disks ar mobilā 22 telefona „Philips" informāciju, kurš izņemts /pers. B/ personas kratīšanas laikā (lietas 1.sējuma 238.lapa). Tiesa konstatēja, ka aprakstītais pierādījumu kopums rada šaubas par to, ka tieši /pers. B/ lietošanā uz apsūdzībā norādīto zādzības izdarīšanas laiku bija telefons ar numuru 29692171, kuru viņš bija norādījis kā savējo. Līdz ar to tiesa secināja, ka lietā nav droši ticamu pierādījumu par to, ka /pers. D/ sazinājās ar /pers. B/ viņas norādītajā laikā, kas secīgi rada šaubas par /pers. D/ liecību ticamību. Vienlaicīgi tiesa pamatoti konstatēja, ka pierādījumi nesatur ziņas par apsūdzētajam /pers. B/ celto apsūdzību un nepierāda viņa vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

[18.1.7] Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa tiesiski un pamatoti atzina, ka apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta, tāpēc taisāms attaisnojošs spriedums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 2.punktu. Tiesa pamatoti nolēma kriminālprocesu sadalīt un nosūtīt lietu nepierādītajā daļā prokuratūrai, kā to nosaka Kriminālprocesa likuma 526.panta pirmās daļas 5.punkts, jo noziedzīgs nodarījums ir noticis, bet nav pierādīta apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā.

[18.2] Tiesas kolēģija, vērtējot apelācijas protestā norādīto, konstatē turpmāk minēto.

[18.2.1] Protesta iesniedzēja norāda, ka pirmās instances tiesa nav sniegusi vērtējumu valsts apsūdzības norādītajai liecinieka /pers. E/ iztiesāšanā pārbaudīto liecību analīzei kopsakarā ar citiem apsūdzības uzrādītajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem. Protesta iesniedzēja norāda, ka, analizējot /pers. E/ liecības savstarpējā sakarībā ar /pers. B/ lietošanā esoša telefona numura izdrukām, izriet, ka 2018.gada 19.marta plkst.15.31 ir konstatēta sazvane ar liecinieci /pers. D/ pēc bāzes stacijas Skaistkalnes iela 1, Rīga, kas ir Bauskas ielas rajons un kas netieši norāda uz to, ka /pers. B/ nebija kopā ar /pers. D/, jo pretējā gadījumā viņiem nebija vajadzības sazvanīties. Savukārt plkst.16.02. /pers. B/ telefons atradies Gogoļa ielas 3, Rīgā, bāzes stacijā un jau 16.32 tas atradies Pērnavas ielas 62, Rīgā, bāzes stacijas tuvumā, kas sakrīt ar /pers. E/ liecībās teikto, ka viņš vedis abus (/pers. A/ un /pers. B/) uz Avotu ielu, Rīgā, kas atrodas pie A.Čaka un Blaumaņa ielas, tātad Centrā, kas apgāž /pers. B/ izvirzīto alibi. Telefonu izdrukās konstatētais ir pretrunā ar apsūdzētā /pers. B/ liecināto par savu atrašanās vietu.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa taisīja /pers. B/ attaisnojošo spriedumu tādēļ, ka liecinieku liecības un valsts apsūdzības uzturētāja norādītie rakstveida pierādījumu nepierāda un nesniedz ticamas ziņas par /pers. B/ līdzalību viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Savukārt liecinieku tai skaitā /pers. D/ liecības par /pers. B/ atrašanas vietu un viņa alibi vērtēja kā daļēji ticamas, vienlaicīgi norādot, ka tiesas secinājumu par šo procesā iesaistīto personu liecību ticamības pakāpi nepierāda /pers. B/ vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka attaisnošanas pamats ir nevis /pers. B/ alibi, bet gan tas, ka apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta. Turklāt apstāklis, ka /pers. BG/ telefons atradies Gogoļa ielas 3, Rīgā, bāzes stacijā un jau 16.32 tas atradies Pērnavas ielas 62, Rīgā, bāzes stacijas tuvumā, kas sakrīt ar /pers. E/ liecībās teikto, ka viņš veda abas persona uz Avotu ielu, Rīgā, kas atrodas pie A.Čaka un Blaumaņa ielas, tātad Centrā, nepierāda, ka taksometrā kopā ar /pers. A/ bija /pers. B/, īpaši, ņemot vērā, ka liecinieks /pers. E/ kategoriski gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā norādīja, ka zālē esošā persona, kas ir /pers. B/, nav tā pati persona, kuru viņš veda kopā ar /pers. A/, bet ir tikai līdzīga, kā arī jāņem vērā, ka jau pirmajā nopratināšanas reizē teica, ka otru personu atpazīt nevarēs. Turklāt protestā norādītā personu saziņa neattiecas uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiku, proti, 2018.gada 19.novembri plkst.6.15, jo ir notikusi pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, līdz ar to nepierāda /pers. B/ piedalīšanos noziedzīgā nodarījumā.

[18.2.2] Protesta iesniedzēja norāda, ka video ierakstā redzamo personu, kas bija kopā ar /pers. A/, liecinieks /pers. E/ pirmstiesas procesā tieši pēc video ieraksta noskatīšanās uzrādīšanas atpazīšanai atpazina kā /pers. B/, kuru bija vedis taksometrā kopā ar /pers. A/. Tiesas izmeklēšanā liecinieks norādīja, ka tiesas zālē redzamais /pers. B/ nav persona, kuru viņš atpazina pirmstiesas izmeklēšanā pēc fotogrāfijām. Persona, kuru viņš veda kopā ar /pers. A/, kuru liecinieks atpazina arī tiesas sēdē, bijusi vecāka par /pers. B/. Būdams atkārtoti nopratināts, /pers. E/ liecināja, ka policijā 2018.gada 22.martā viņš bijis divas reizes – vienu, kad sniedza liecības, un kā izriet no nopratināšanas protokola, tad tas bija laikā no plkst.18.25-19.00, bet otru

reizi plkst.21.15 līdz 21.22, kas redzams no protokola par uzrādīšanu atpazīšanai. Kā izriet no /pers. B/ aizturēšanas protokola, kurš tiesas izmeklēšanā tika pārbaudīts un atrodas lietas 1.sējuma 214.lapā, tad /pers. B/ tika aizturēts plkst.22.00. Tiesas izmeklēšanā arī pats apsūdzētais /pers. B/ nenoliedza faktu, ka aizturēšanas dienā policijas iecirknī Matīsa ielā 9, Rīgā, bija divas reizes – viena reize bijusi citā kriminālprocesā, bet otru reizi – šajā kriminālprocesā, kad viņam piezvanīja lieciniece /pers. I/, kura pēc /pers. B/ norādījuma atbrauca pakaļ uz Gogoļa ielu, Rīgā, un nogādāja iecirknī Matīsa ielā, Rīgā, kur /pers. B/ tika aizturēts šī kriminālprocesa ietvaros. Līdz ar ko protesta iesniedzēja uzskata, ka nav nekāda saprātīga iemesla neticēt liecinieces /pers. I/ un /pers. H/ liecinātajam, ka /pers. E/ pirms uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām, redzēja /pers. B/ policijas iecirknī, pēc kā piezvanīja policijas darbiniekam un nodeva šo informāciju. Tieši šī iemesla dēļ /pers. E/ policijas iecirknī atgriezās otru reizi šajā pašā dienā, kad viņam tika uzrādīts zādzības video ieraksts, gan uzrādīšana atpazīšanai pēc fotogrāfijām. Tikai pēc tam, kad liecinieks /pers. E/ kā zādzības izdarītāju bija atpazinis /pers. B/, lieciniece /pers. I/ uzaicināja /pers. B/ ierasties policijas iecirknī atkārtoti. Gan apsūdzētais /pers. B/, gan liecinieks /pers. E/ apstiprināja, ka policijas iecirknī vienā dienā bijuši divas reizes. Neraugoties uz minēto, pirmās instances tiesa nav sniegusi nekādu vērtējumu tam, kādēļ liecinieču /pers. I/ un /pers. H/ liecības, kas savstarpējā saistībā apstiprinās gan ar liecinieka /pers. E/, gan paša apsūdzētā /pers. B/ liecībām par norādītajiem faktiem, nav uzskatāmas par ticamām un attiecināmām apsūdzētā /pers. B/ vainas pierādīšanā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa vērtēja liecinieču /pers. H/ un /pers. I/ liecības kopsakarā ar /pers. E/ liecībām, un pamatoti norādīja, ka tiesas izmeklēšanā policijas darbinieču /pers. H/ un /pers. I/ liecinātais, ka /pers. E/ policijā būtu redzējis /pers. B/ un pēc tam par to ziņojis kādam policijas darbiniekam, nav apstiprinājies, t.i., /pers. E/ šādus apstākļus noliedza, savukārt liecinieces kā šādas informācijas avotu norādīja citu personu. Tāpat pirmās instances tiesa pamatoti norādīja, ka piešķir ticamību /pers. E/ liecībām iztiesāšanā par to, ka /pers. B/ nav tā pati persona, ko viņš pārvadāja ar /pers. A/. Liecinieks arī apelācijas instances tiesas sēdē norādīja, ka zālē esošā persona nav tā pati persona par kuru liecināja, kaut gan ir līdzīga pēc rases. Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka liecinieka /pers. E/ liecības par personu rases līdzību nav pietiekams pamats secinājumam, ka /pers. B/ ir /pers. A/ līdzdalībnieks. Turklāt pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām esošā /pers. B/ fotogrāfija vizuāli nepilnīgi ataino viņa sejas vaibstus, proti, /pers. B/ sejas vaibsti realitātē izskatās savādāk, lai arī atpazīstami. Tāpat tiesas kolēģija ņem vērā liecinieka /pers. E/ liecības apelācijas instances tiesā par uzradīšanas atpazīšanai apstākļiem, un pirmās instances tiesas sēdē norādīto par to, ka /pers. B/ fotogrāfija no piedāvātajām bija līdzīgākā tai personai, kas bija kopā ar /pers. A/. Tiesas kolēģija ņem vērā eksperta atzinumā par komisijas habitoloģiskās ekspertīzēs veikšanu secināto, ka iesniegtie video novērošanas kameru ieraksti nav derīgi salīdzinošās izpētes veikšanai un tajos attēlotās personas, kas ģērbta tumšā virsjakā ar kapuci un cepurē ar nagu, identificēšanai, un nav sniegt atbildi vai ierakstā redzama persona un /pers. B/ ir viena un tā pati persona (lietas 4.sējuma 232. –233.lapa). Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, tai skaitā protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai norādītas ziņas nepierāda apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu.

[18.2.3] Protesta iesniedzēja norāda, ka liecinieces /pers. I/ un /pers. H/ ir brīdinātas par atbildību, kāda var iestāties par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu. Liecinieks/pers. E/ apstiprināja faktu, ka viņam tika atzvanīts no iecirkņa un tiesas izmeklēšanas laikā, pēc liecinieces /pers. I/ un /pers. H/ sniegto liecību uzklausīšanas, /pers. E/ liecināja, ka šobrīd tiesas sēdē vairs nespēj precīzi liecināt par notikušā apstākļiem un personu, kuru atpazina, kā arī nespēja ne apstiprināt, ne noliegt, ka tieši viņš ir vai nav /pers. B/ redzējis policijas iecirknī un pēc tam zvanījis policijas darbiniekam. Līdz ar ko pirmās instances tiesai nebija nekāda dibināta pamata /pers. E/ tiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības vērtēt augstāk par pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām. Tāpat tiesa nav vērtējusi liecinieka /pers. E/ liecības pirmstiesas procesā, kad procesuālās darbības norisinājās praktiski tūlīt pēc notikušā, un kad persona notikumus spēja uztvert visobjektīvāk.

Tiesas kolēģija, vērtējot liecinieka /pers. E/ liecības konstatē, ka liecinieks kategoriski noliedz, ka pats būtu zvanījis policijai un norādīja, ka satika otro personu policijas iecirknī. Tieši pretēji protestā norādītajam, liecināja, ka policija pēc pirmās pratināšanas reizes lūdza viņu ierasties atkārtoti, bet neko neteikt kamēr viņam neuzdos jautājumu un tad paejot garām kādai personai policijas iecirknī, tika jautāts, vai tā persona, kas ir aizturēšanas vietā ir tā pati persona par kuru viņš liecināja, uz ko liecinieks kategoriski norādīja, ka aizturēšanas vietā ir pavisam cits cilvēks.

Līdz ar to protestā ir nepamatoti norādīts, ka /pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka vairs nespēj precīzi liecināt par notikušā apstākļiem un personu, kuru atpazina, kā arī nespēja ne apstiprināt, ne noliegt, ka tieši viņš ir vai nav /pers. B/ redzējis policijas iecirknī un pēc tam zvanījis policijas darbiniekam, jo šādas liecības tiesas sēžu protokolos nav fiksētas (lietas 3.sējuma 129. – 131.lapa).

Lai gan liecinieces /pers. H/ un /pers. I/ ir brīdinātas par krimināatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu tomēr, kā pamatoti norādīja pirmās instances tiesa liecinieces kā šādas informācijas avotu, proti ziņu par telefona zvanu, norādīja citu personu. Ņemot vērā, ka liecinieces sniegtās ziņas par zvanu ieguva pastarpināti, proti no kādas citas personas, bet /pers. E/ kategoriski noliedz faktu, ka pats būtu zvanījis policijai un norādījis, ka redzēja personu policijas iecirknī, tiesas kolēģija atzīst, ka liecinieka /pers. E/ liecībām ir piešķirama lielāka ticamība salīdzinājumā ar policijas darbinieču liecībām. Turklāt saistībā ar /pers. B/ uzrādīšanu atpazīšanai ir pieļauti Kriminālprocesa likuma normu pārkāpumi, jo /pers. B/ uzrādīšana atpazīšanai notika pēc fotogrāfijām, bet pats viņš netika uzrādīts atpazīšanai, kaut gan no lietā noskaidrotajiem apstākļiem redzams, ka tas bija iespējams. /pers. E/ nav notikuma aculiecinieks un tikai veda /pers. A/ ar otru personu notikuma dienā daudz vēlāk par zādzības izdarīšanas laiku.

[18.2.4] Protesta iesniedzēja norāda, ka pirmās instances tiesa bez ievērības atstājusi tiesas izmeklēšanā cietušās SIA "Look at Riga" pilnvarotā pārstāvja un cietušā /pers. C/ liecības, ka, apskatot video ierakstā redzamās personas un tiesas zālē esošos apsūdzētos, /pers. C/ atpazīst viņus kā abas personas, kas redzamas video ierakstā un kas izdara zādzību, viennozīmīgi atpazīst, ka persona, kas paskatījās tieši kamerā ir /pers. A/, savukārt /pers. B/ ir ļoti līdzīgs gan pēc izskata, gan gaitas vīrietim, kas redzams video ierakstā.

Tiesas kolēģija, vērtējot procesā iesaistīto personu, tai skaitā /pers. C/ liecības, ka /pers. B/ ir ļoti līdzīgs gan pēc ieskata, gan pēc gaitas vīrietim, kas redzams video ierakstā, konstatē, ka lietā esošajos fotoattēlos /pers. B/ aizturēšanas dienā redzams, ka viņa augums ir gandrīz 190 cm, bet /pers. A/ augums pēc paša vārdiem ir 189 cm, savukārt video ierakstā redzama persona ir ievērojami īsāka par /pers. A/, kas rada saprātīgas šaubas par to, ka otra persona ir /pers. B/. Tiesas kolēģija, noskatoties video ierakstu, pretēji /pers. C/ liecinātajām, nekonstatē, ka ierakstā redzama otrā persona ir līdzīga /pers. B/ ne pēc izskata, ne pēc gaitas. Video ierakstā redzamā otrā persona izskatās kalsnāka nekā /pers. B/, arī aizturēšanas brīdī 2018.gada 23.martā. Līdz ar to tiesas ieskatā /pers. C/ liecības nepierāda, ka video ierakstā redzamā persona ir /pers. B/.

Tāpat, noskatoties video ierakstu, tiesas kolēģija, pretēji prokurores debatēs norādītajam, konstatē, ka /pers. B/ bikses aizturēšanas dienā nav tās pašas, kas otrajai personai video ierakstā un lai gan abām personām džinsu biksēm ir dekoratīvie nodilumi, tomēr to vietas nesakrīt.

[18.2.5] Protesta iesniedzēja, vērtējot līdzapsūdzētā /pers. A/ sniegtās liecības, norāda, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi tās izvērtējusi kopsakarā ar pārējiem tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem, tai skaitā, liecinieka /pers. J/ liecībām. No /pers. A/ liecībām izriet, ka Rīgas centrā līdzapsūdzētais "/pers. B/" aizgājis pārdot cietos diskus un datorus. Taču, kā apliecināja liecinieks /pers. J/, tad cietos diskus viņam piedāvāja nopirkt tieši /pers. A/. Tādējādi kritiski ir vērtējams /pers. A/ liecinātais, ka līdzapsūdzētā vārdu "/pers. B/" ir nosaucis bez kādas konkrētas domas, bet gan vērtējams kā vēlēšanās panākt apsūdzētā /pers. B/ attaisnošanu.

Tiesas kolēģija secina, ka minētās /pers. A/ liecības, pretēji protestā norādītajam neliecina par apsūdzētā vēlēšanos panākt /pers. B/ attaisnošanu, gluži pretēji tās ir apsūdzošas. Šādu liecību sniegšanai /pers. A/ deva skaidrojumu tiesā.

Savukārt liecinieka /pers. J/ liecības pierāda /pers. A/ vainīgumu un /pers. B/ nevainīgumu.

[18.2.6] Valsts apsūdzības ieskatā, pirmās instances tiesa pierādījumu izvērtēšanu veikusi atrauti vienu no otra un nav tos vērtējusi savstarpējā

saistībā, tādējādi nonākot pie nepareiza secinājuma par /pers. B/ atrašanās vietu noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī un viņa vainu. Vienlaikus pirmās instances tiesa vairākkārt savā spriedumā secināja, ka kritiski un bez augstas ticamības pakāpes ir vērtējamas liecinieku /pers. D/ un /pers. K/ liecības, kuri liecināja par /pers. B/ norādīto alibi, proti, par savu atrašanās vietu noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā, secinot, ka ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, tai skaitā, telefona sarunu izdrukām un apskates protokoliem, /pers. B/ norādītais alibi nav apstiprinājies. Vienlaicīgi pirmās instances atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 19.panta otro daļu, proti, ka personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 67.panta pirmās daļas 6.punktu no brīža, kad personai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto, šai personai ir pienākums norādīt uz faktu, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā tā ir atradusies citā vietā (alibi). /pers. B/ alibi tiesas izmeklēšanā neapstiprinājās. Turklāt tiesas izmeklēšanā tika pārbaudīti virkne pierādījumu, kas savstarpējā saistībā, vērtējot tos tikai kopīgi, pierāda uz /pers. B/ dalību konkrētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Tiesas kolēģija kā norādīts iepriekš [18.2.1] konstatē, ka apsūdzētā /pers. B/ attaisnošanas pamats ir nevis norādītais alibi, bet gan tas, ka apsūdzētā piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa visus lietā iegūtos pierādījumus ir vērtējusi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta prasībām, tas ir, pierādījumus izvērtēja, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, tai skaitā liecinieku norādītās ziņas par /pers. B/ alibi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esību vai neesību. Tiesas kolēģija, novērtējot visas lietā iegūtās Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā pārbaudītas ziņas, atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka saprātīgās šaubas nav izslēgtas. Tiesas kolēģija secina, ka gan apsūdzētais /pers. B/ kategoriski noliedz, ka ir izdarījis inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, viņa liecības apstiprinās ar apsūdzētā /pers. A/ liecībām, kurš jau pirmstiesas procesā apgalvoja, ka /pers. B/ nav noziedzīga nodarījuma līdzizdarītājs. Tiesas kolēģija secina, ka apstāklis, ka cietušais ir norādījis, ka /pers. B/ ir līdzīgs personai, kas izdarīja zādzību, un /pers. E/ pirmstiesas procesā liecinātais, ka persona, kas bija kopā ar /pers. A/ taksometrā, ir līdzīga /pers. B/, bet apsūdzētais /pers. A/ pirmstiesas procesā norādījis līdzizdarītāja vārdu "/pers. B/" vai "/pers. B/" nav pietiekams pamats atzīt, ka /pers. B/ piedalīšanās noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ārpus saprātīgām šaubām, jo arī citi lietā iegūtie pierādījumi kā tas norādīts punktā [18.1] un pirmās instances tiesas spriedumā neapstiprina /pers. B/ piedalīšanos noziedzīgā nodarījumā to kopumā un savstarpējā sakarībā.

[18.2.7] Protesta iesniedzēja norāda, ka savāktie pierādījumi apsūdzētajiem /pers. B/ un /pers. A/ izvirzītajā apsūdzībā pēc krimināllikuma 175.panta trešās daļas atzīstami par ticamiem, attiecināmiem uz konkrēto apsūdzību, jo ziņas par faktiem tieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību apsūdzētajiem izvirzītajā apsūdzībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem. Kriminālprocesa 129.pants noteic, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Vadoties no Kriminālprocesa likuma 130.pantā noteiktā, uzskata, ka kriminālprocesā iegūtie pierādījumi ir pieļaujami, jo nav atzīstami par tādiem, kas iegūti, pieļaujot procesuālus pārkāpumus. Kā atzīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 4.oktobra lēmumā lieta Nr.11520035214, SKK-540/2018, pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos apstākļus pierāda ar pieļaujamiem, attiecināmiem, ticamiem un pietiekošiem pierādījumiem, kas iegūti, pārbaudīti un novērtēti Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā. Kriminālprocesa likums neparedz pierādījumu vērtēšanas veidu – objektīva vērtēšana vai objektīvās patiesības noskaidrošana. Kriminālprocesa likuma 143.pantā noteikto, ka skaņu un attēlu ierakstā fiksētā informācija uzskatāma par precīzāku un pilnīgāku salīdzinājumā ar rakstveidā fiksēto informāciju.

Tiesas kolēģija konstatē, ka protesta iesniedzēja pareizi nocitē normatīvo regulējumu, taču kā norādīts iepriekš un pirmās instances tiesas spriedumā apsūdzētā /pers. B/ piedalīšanās noziedzīgā nodarījumā nav pierādīta, ivērtējot pierādījumus, tai skaitā, izvērtējot video ierakstā fiksēto, kopsakarā ar procesā iesaistīto personu liecināto un ekspertīzes atzinumā norādīto, tiesas kolēģijai nerodas pārliecība, ka ierakstā redzamā otrā persona ir /pers. B/.

[18.2.8] Tiesas kolēģija secina, ka nav pamata pieņemt blakus lēmumu kā to lūdz protesta iesniedzēja par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā, ņemot vērā turpmāk norādīto.

Tiesas kolēģija atzīst, ka krimināltiesību teorijā atzīts, ka liecība ir nepatiesa, ja persona kura ir sniegusi liecību, kurā ir pilnīgi vai daļēji sagrozīti fakti, noliegti vai noklusēti patiesi apstākļi, sniegtas īstenībai neatbilstošas ziņas, kas tieši attiecas uz lietu un no kurām ir atkarīga lietas pareiza izskatīšana vai izspriešana *(Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa XVIII-XXV nodaļa). U.Krastiņš, V.Liholaja – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 531.lpp.)*. Nepatiesa liecība Krimināllikuma 300.panta izpratnē ir tāda liecība, kura ne tikai apzināti neatbilst patiesībai, bet arī ir nozīmīgā īstenības noskaidrošanai konkrētajā lietā *(Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 27.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-23, publicēts: Jurista Vārds, 21.04.2015., Nr.16)*.

Tiesas kolēģija, vērtējot /pers. D/ liecības kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā, secina, ka lai gan liecībās ir konstatējamas pretrunas, taču viņas liecības nav nozīmīgas patiesības noskaidrošanai lietā, un no viņas liecībām nav atkarīgā lietas pareiza izspriešana.

Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka nepastāv pamats protesta apmierināšanai šajā daļā.

[18.2.9] Ņemot vērā punktos [18] – [18.2.8] minēto, tiesas kolēģija secina, ka apelācijas protests daļā, kurā lūgts /pers. B/ atzīt par vainīgu un sodīt, ir nepamatots un noraidāms, bet pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā ir atstājams negrozīts.

[19] Tiesas kolēģija, nosakot apsūdzētajam /pers. A/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda veidu un mēru, ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta nosacījumus, kuru ietvaros tiesas kolēģija vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. A/ personību, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu esību/neesību.

[19.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankciju vainīgās personas soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

[19.1.1] Tiesas kolēģija konstatē, ka apsūdzētais saskaņā ar Krimināllikuma 7. un 9.pantu izdarīja tīšu smagu noziegumu, apdraudot cietušo mantiskās intereses, nodarot cietušajiem mantisko zaudējumu, kas cietušajiem ir nozīmīgs tā apmēra dēļ.

[19.1.2] Par apsūdzētā /pers. A/ personību tiesas kolēģija noskaidroja turpmāk minēto.

/pers. A/ dzimis /datums/, paziņotā dzīves vieta /adrese C/, nestrādājošs, ir divi nepilngadīgi bērni, agrāk vairākkārt sodīts, tai skaitā par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, noziedzīgais nodarījums izdarīts neizciesta papildsoda – probācijas uzraudzība laikā –, sodāmība nav dzēsta, sodīts administratīvi (lietas 1.sējuma 145., 151., 152.lapa, 153. – 155.lapa, 156. – 162.lapa, 2.sējuma 8. – 13, 14.- 15., 16., 17., 18 –19., 3.sējuma 53.lapa, 4.sējuma 188. – 199.lapa). Ir nodrošināta darba vieta SIA "SABINE M" pār pārdevēju (lietas 3.sējuma 52.lapa).

[19.1.4] Tiesas kolēģija, ņemot vērā Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteikto, vērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. A/ personību, atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms sods – brīvības atņemšanas veidā. Tiesas

kolēģija secina, ka, ņemot vērā /pers. A/ personību raksturojošas ziņas, noziedzīgo tieksmju stabilitāti, kā arī to, ka viņam iepriekš bija noteikts ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods, taču vēlāk tas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi var sasniegt tikai sodot /pers. A/ ar brīvības atņemšanas sodu.

[19.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu esību/neesību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesas kolēģija atzīst /pers. A/ vainas atzīšanu un izdarītā nožēlu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesas kolēģija atzīst, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo noziegumu izdarīja nedzēstas sodāmības laikā.

Ņemot vērā, ka konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesas kolēģija atzīst, ka brīvības atņemšanas sods apsūdzētajam ir nosakāms zem vidējās robežas, turklāt mazāks par pirmās instances tiesas noteikto sodu, jo ir konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa, proti, brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem.

[19.3] Tiesas kolēģija, lemjot jautājumu par papildsodu, un ņemot vērā, ka /pers. A/ manta, kura būtu pakļaujama konfiskācijai, netika konstatēta, atzīst, ka papildsods – mantas konfiskācija – apsūdzētajam nav piemērojams. Turklāt arī pirmās instances tiesa papildsodu – mantas konfiskāciju – nebija piemērojusi, kā arī šajā daļā nebija iesniegts prokurora protests.

[19.4] Tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ soda termiņā ieskaitāms šajā lietā īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadītais laiks no 2018.gada 19.marta līdz 2018.gada 20.martam un apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 21.marta līdz 2019.gada 8.septembrim (brīvības atņemšanas sodu uzskatīt par izciestu) (lietas 1.sējuma 164., 193.lapa, 4.sējuma 113.lapa). Prokurores protests šajā daļā ir apmierināms.

[20] Tiesas kolēģija, vērtējot apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāves apelācijas sūdzībās norādītos argumentus, konstatē turpmāk minēto.

[20.1] Tiesas kolēģija vainas atzīšanu un izdarītā nožēlu atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, kā tas norādīts punktā [19.2]. Tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prokurores norādīto, ka vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana nav atzīstama par atbildību mīkstinošos apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma "Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" 8.punktā izteikta rekomendācija, ka Krimināllikuma 47.panta 1.daļas 1.punktā paredzētais atbildību mīkstinošais apstāklis – noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto – ir konstatējams, pastāvot tikai visiem trim norādītajiem elementiem. Iztrūkstot kādam no minētajiem elementiem, atbildību mīkstinošo apstākļu esamība vērtējama saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu (*pieejams:* http://www.at.gov.lv/lv/judikatura/tiesnesu-kopsapulcu-lemumi/kriminallietu-departaments).

Līdz ar to aizstāves lūgums par atbildību mīkstinoša apstākļa atzīšanu saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu ir nepamatots, bet vainas atzīšana ir atzīstama par atbildību mīkstinošo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

[20.2] Tiesas kolēģija, ņemot vērā punktos [19] – [19.1.4] norādīto, atzīst, ka sods /pers. A/ nav nosakāms naudas soda un piespiedu darba veidā, kā to lūdza aizstāve.

Lai gan Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcija paredz alternatīvos sodus, tiesas kolēģija atzīst, ka soda noteikšana naudas soda vai piespiedu darbu veidā neveicinās soda mērķa sasniegšanu un krimināltiesisku attiecību taisnīgu noregulējumu. Tiesas kolēģija atzīst, ka tikai ar brīvības atņemšanas sodu tiks aizsargāta sabiedrības drošība, atjaunots taisnīgums, /pers. A/ tiks sodīts par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēts, kā arī panākts, lai viņš un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Turklāt, lai lemtu par naudas soda piemērošanu tiesai jākonstatē, ka apsūdzētajam ir stabili un paredzami ienākumi un viņš spēs samaksāt piespriesto sodu 30 dienu laikā. Tiesas kolēģija konstatē, ka lietas materiālos atrodas izziņa, ka SIA "Sabine M" apņemas nodrošināt /pers. A/ pārdevēja darbu. Taču nav norādīts, kādu atalgojumu viņš saņems, kā arī pats apsūdzētais nenorādīja, ka gūst likumīgus ienākumus, vien to, ka dzīvo kopā ar sievieti, kura strādā un problēmu ar naudu nav. Līdz ar to tiesas kolēģijas rīcībā nav ziņu, lai vērtētu apsūdzētā mantisko stāvokli.

Tāpat tiesas kolēģija secina, ka apsūdzētais /pers. A/ jau iepriekš bija sodīts ar piespiedu darbu (lietas 2.sējuma 18. – 19.lapa), taču tas pieskaitīts citam spriedumam.

Ņemot vērā iegūtās ziņas, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, proti, ka nodarījumam ir augsta kaitīguma pakāpe, kā arī ziņas par apsūdzētā personību, tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētais, ir tendēts izdarīt noziedzīgus nodarījumus, apdraudot citu sabiedrības locekļu mantiskās intereses, ko apstiprina sodu reģistrā norādītās ziņas, apsūdzētajam soda noteikšanai alternatīvā soda veidā nav pamata un tikai ar brīvības atņemšanas sodu viņš tikts pakļauts soda piespiedu ietekmei tādā mērā, kas atbilst izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un kaitīgumam.

Tiesas kolēģija vērš uzmanību, ka atbildību mīkstinošais apstāklis ietekmē soda mēru nevis veidu, līdz ar to atbildību mīkstinošā apstākļa atzīšana nedod pamatu izvēlēties vieglāko soda veidu, jo nosakot soda veidu tiek ņemts vērā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums un apsūdzētā personība.

[20.3] Tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ noteiktais soda veids un mērs ir tiesisks un pamatots, samērīgs un individualizēts un aizstāves lūguma apmierināšanai par alternatīvā soda noteikšanu apsūdzētajam nav pamata.

[20.4] Lai gan apsūdzētais /pers. A/ apelācijas sūdzībā norāda, ka nepiekrīt abu cietušo pieteiktajai kaitējuma kompensācijai, taču apelācijas instances tiesā apsūdzētais savu vainu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, lūdza mīkstināt sodu [10], tas ir, atzina noziedzīga nodarījuma faktiskos apstākļus, tai skaitā, ar noziedzīgo nodarījumu nodarīto kaitējuma apmēru. /pers. A/ aizstāve norādīja [13], ka apsūdzētajam sods jānosaka tāds, lai viņš var pildīt ar tiesas spriedumu uzlikto pienākumu segt kaitējuma kompensāciju.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta otrajai daļai kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma vai prokurora priekšraksta par sodu pamata. Tiesai ir jāizlemj kriminālprocesā pieteiktā kaitējuma kompensācija, ko pirmās instances tiesa arī tiesiski izlēmusi, piedzenot no apsūdzētā /pers. A/ par labu cietušajai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Look at Riga" materiālā kaitējuma kompensāciju 2145,88 *euro* (divi tūkstoši simt četrdesmit pieci *euro*, 88 centi) un cietušajam /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensācija 380 *euro* (trīs simti astoņdesmit *euro*). Šajā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[21] Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu piedziņu par ekspertīzes veikšanu un tulka pakalpojumiem, kā tas norādīts punktā [17].

[21.1] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa no apsūdzētā /pers. A/ nepamatoti piedzina procesuālos izdevumus 73,86 EUR par Kriminālistikas pārvaldes veikto DNS ekspertīzi, kā tas norādīts iepriekš punktā [17].

Judikatūrā norādīts, ka samaksa par ekspertīzes veikšanu nav atzīstama par procesuālajiem izdevumiem Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 6.punkta izpratnē. Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmajā daļā ir uzskaitīti procesuālo izdevumu veidi. Šā panta pirmās daļas 6.punkts noteic, ka procesuālie izdevumi ir summas, kas izlietotas ekspertīzes izdarīšanai. Savukārt Kriminālprocesa likuma 368.pants noteic procesuālo izdevumu piedziņu. Minētā panta pirmās daļas pirmais teikums noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus *(Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 1.marta lēmums lietā*

Nr.11092029316, SKK-50/2018, ECLI:LV:AT:2018:0301.11092029316.2.L).

No lietas materiāliem redzams, ka 2018.gada 23.aprīlī procesa virzītāja, lai noskaidrotu iespējamo vainīgo personu, noteica DNS ekspertīzi, uzdodot tās izdarīšanu Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes ekspertiem (lietas 1.sējuma 142.lapa).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 24.septembra noteikumu Nr.903 „Valsts policijas maksas pakalpojumu cenrādis" 4.punktu, kurš noteic, ka Valsts policija maksas pakalpojumu cenrādi nepiemēro, veicot ekspertīzes kriminālprocesā, ja ekspertīzi nosaka procesa virzītājs, un administratīvajā procesā, ja ekspertīzi nosaka institūcija (amatpersona) vai tiesa. Minēto Ministru kabineta noteikumu 2.pielikumā ir iekļauta DNS ekspertīze.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu, kas saistīti ar Kriminālistikas pārvaldes veikto ekspertīzi 73,86 *euro* (septiņdesmit trīs *euro*, 86 centus), piedziņu un šie procesuālie izdevumi ir sedzami no valsts līdzekļiem.

[21.2] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa no apsūdzētā /pers. A/ nepamatoti piedzina procesuālos izdevumus par tulka darbu pirmās instances tiesā 42,35 *euro* (četrdesmit divus *euro* trīsdesmit piecus centus), kā tas norādīts iepriekš punktā [17].

Judikatūrā atzīts, ka procesuālos izdevumus – samaksu par tulka darbu – sedz no valsts līdzekļiem. Piedzenot no apsūdzētā samaksu par tulka darbu, tiek pieļauts Krimināprocesa likuma 368.panta piektās daļas, kurā noteikts izņēmums no vispārējā principa par procesuālo izdevumu piedziņu no notiesātajiem, pārkāpums. Krimināprocesa likuma 368.pantā reglamentēta procesuālo izdevumu piedziņa. Šā panta pirmā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumos. Krimināprocesa likuma 368.panta piektajā daļā, kurā saskaņā ar šā panta pirmo daļu ietverts izņēmums no vispārīgā principa par procesuālo izdevumu piedziņu no notiesātajiem, noteikts, ka samaksu par tulka darbu sedz no valsts līdzekļiem. *(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2019.gada lēmums lietā Nr.[..], SKK-[H]/2019 ECLI:LV:AT:2019:[..]).*

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu, kas saistīti ar Tiesu administrācijas nodrošinātā angļu valodas tulka pakalpojumiem lieciniekam tiesas procesa gaitā 42,35 EUR (četrdesmit divus *euro* trīsdesmit piecus centus), piedziņu un šie procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem.

[22] Pārējā daļā, kā tas norādīts iepriekš punktā [16] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.maija spriedums atstājams negrozīts.

[23] Tiesas kolēģija konstatē procesuālo izdevumu esību par apsūdzētā /pers. A/ aizstāves Zaigas Buklovskas darbu apelācijas instances tiesā 520 *euro* (piecus simtus divdesmit *euro*) valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināprocesā apelācijas instances tiesā (lietas 4.sējuma 133., 168., 245., 5.sējuma 25., 29., 42., 54.lapa).

Procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā /pers. A/ saskaņā ar Krimināprocesa likuma 368.pantu, jo lietā nav konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no šo procesuālo izdevumu segšanas, proti, nav ziņu, ka apsūdzētais ir maznodrošināts vai trūcīgs, vai viņu apgādībā atrodas personas, kuru mantisko stāvokli var būtiski ietekmēt procesuālo izdevumu piedziņa.

Procesuālie izdevumi par aizstāves darbu apsūdzētajam jāsamaksā labprātīgi 30 dienu laikā pēc nolēmuma spēkā stāšanās dienas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajā Valsts kases kontā, iemaksas mērķi norādot – nolēmums krimināllietā Nr.11087030018, lietvedības Nr.KA04-0131-20/19.

Maksājumu apliecinošais dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā. Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 634.^{1}panta pirmās daļas 4.punktu daļu, ja procesuālie izdevumi nebūs segti labprātīgi, tiesas nolēmumu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu izpildīs zvērināts tiesu izpildītājs, pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

[24] Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.maija spriedumu daļā par apsūdzētajam /pers. A/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, apsūdzētajam /pers. A/ noteikto galīgo sodu, /pers. A/ soda termiņā ieskaitīto laiku, procesuālo izdevumu piedziņu par labu valstij 73,86 *euro* (septiņdesmit trīs *euro*, 86 centi) par Kriminālistikas pārvaldes veikto ekspertīzi, procesuālo izdevumu piedziņu 42,35 *euro* (četrdesmit divi *euro*, 35 centi) no /pers. A/ par labu valstij par Tiesu administrācijas nodrošinātā angļu valodas tulka pakalpojumiem lieciniekam tiesas procesā.

Apsūdzēto/pers. A/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt šajā lietā īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2018.gada 19.marta līdz 2018.gada 20.martam un apcietinājumā pavadīto laiku no 2018.gada 21.marta līdz 2019.gada 8.septembrim (brīvības atņemšanas sodu uzskatīt par izciestu).

Procesuālos izdevumus 73,86 *euro* (septiņdesmit trīs *euro*, 86 centus) par Kriminālistikas pārvaldes veikto ekspertīzi segt no valsts līdzekļiem.

Procesuālos izdevumus par tulka darbu pirmās instances tiesā 42,35 *euro* (četrdesmit divus *euro* trīsdesmit piecus centus) segt no valsts līdzekļiem.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 8.maija spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāves Zaigas Buklovskas darbu apelācijas instances tiesā 520 *euro* (piecus simtus divdesmit *euro*), nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei pēc nolēmuma spēkā stāšanās, maksājuma apliecinošus dokumentus iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574.pantā un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2020.gada 8.decembrī pēc plkst.14.00.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Aina Nicmane

Tiesnese Diāna Dumbre

Tiesnese Signe Kalniņa